

hoadam

E - NEWSLETTER 7 • APRIL . 2009

Thương tiếc Anh Tâm Huệ

■ BHD/GĐPTVN THẾ GIỚI

Nam mô Tiếp dẫn Đạo sư A Di Đà Phật

Kính bạch;

Kính thưa tang gia hiếu quyến;

Kính thưa chơn linh Anh Tâm Huệ Cao

Chánh Hựu kính mến;

Vấn biết xác thân là huyền tướng, vạn pháp đều không thật, cuộc đời là vô thường, nhưng tin khẩn từ bệnh viện Alvarado, thành phố San Diego, California, Hoa kỳ đến toàn thể Lam viên trên thế giới rằng: Anh đã dứt nghiệp báo thân vào lúc 17 giờ 55 ngày 23.3.2009 (27.2 Kỷ Sửu), chúng tôi không khỏi bàng hoàng, xót xa tất dạ nhớ thương. Bởi mới hơn năm tháng trước, Anh đã thừa ủy nhiệm của Thường vụ Ban Hướng Dẫn, Anh đứng ra tổ chức, biên soạn cẩm nang, kế hoạch, chương trình Đại hội Lam viên trên toàn thế giới lần 2 tại Bangkok - Thái Lan từ ngày 06

Xem tiếp trang 10

Kết tập: HOA ĐÀM GROUP

Chủ nhiệm: QUẢNG PHÁP TRẦN MINH TRIẾT

Chủ bút: TÂM NGHĨA NGÔ VĂN QUY

7182 Wyoming St. Westminster, CA 92683

Tel: 714.487.3103

email: hoadamnewsletter@yahoo.com

www.hoadam.net

■ HOA ĐÀM

Hoa Đàm, số đầu tiên của tháng Tư 2009, xin dành trọn để tưởng niệm Người vừa nằm xuống: Huỳnh trưởng Cấp Dũng TÂM HUỆ CAO CHÁNH HỮU, phó trưởng ban hướng dẫn Gia đình Phật tử Việt nam Thế giới; kiêm cố vấn ban hướng dẫn Gia đình Phật tử Việt nam Hải ngoại. Tất cả cơ quan báo chí địa phương tại hải ngoại, bằng mọi phương tiện của hệ thống thông tin đang hoạt động, đều đăng tải những tin tức liên quan về Anh và tang lễ, đặc biệt trên những trang nhà GĐPTVN khắp thế giới, hình ảnh, bài viết bày tỏ niềm thương tiếc, lòng ngưỡng mộ tưởng niệm Anh đã được đăng tải rất nhiều mà, vui thay là sự góp mặt, tùy thuận, đóng đủ của tất cả ACE Lam viên khắp nơi, thuộc mọi hệ phái, từ một Huỳnh trưởng đơn vị, đến Ban Hướng Dẫn Cấp Miền, Trung Ương và lãnh thay là đức nghiêm từ của Chư Tôn Đức Tăng Già chứng minh. Điều này không chỉ nói lên nhân cách của Anh mà còn biểu hiện nét tinh thần THƯỜNG YẾU của tập thể Lam Viên trong mọi không gian và thời gian.

Mùa Hiệp năm nay, GĐPTVN búi người ghi vào sổ tưởng niệm thêm những tên thật, việc thật, đã một thời gắn bó cùng màu áo Lam và với tất cả ACE chúng ta, như Anh Tâm Huệ Cao Chánh Hựu; anh Đức Châu Vũ Ngọc Khuê (ở hải ngoại nói riêng) v.v..., nên từ những điều mà chính mình đã tận tường về hành trạng của Người vừa nằm xuống, sẽ giúp chúng ta thêm trải rộng tình thương cho nhau dù lâm vào cảnh phân kỳ và un đức thêm niềm tin vào lý tưởng GĐPT. Xin thành tâm thắp nén hương nguyện cầu!

Tiểu sử Huynh trưởng cấp Dũng GDPTVN TÂM HUỆ Cao Chánh Hựu

Sinh ngày 15.02.1930 tại Làng Thế Chí
Đông, Huyện Phong Điền, Tỉnh Thừa Thiên
- Trung Việt - Việt Nam.

Về Đời

- Học Tiểu học tại Quảng Ngãi, Trung Học tại Huế và Đại Học Luật Khoa tại Sài Gòn.
- Động viên vào Quân Đội, học Khóa 3 Sĩ Quan Trừ Bị Quân Trường Thủ Đức (1954) và Khóa Tu Nghiệp Chuyên Ngành tại Tiểu Bang Indiana - Hoa Kỳ (1963).
- Trong thời gian tại ngũ, lần lượt giữ các chức vụ:
 - Phó Ủy Viên Chính Phủ Tòa Án Quân Sự Sài Gòn, rồi Tòa Án Quân Sự Huế.
 - Hội Thẩm Tòa Án Dân Sự Đặc Biệt (Toàn Quốc).
 - Đại Tá, Chánh Thẩm Tòa Án Quân Sự Mặt Trận Vùng I Chiến Thuật.
 - Đại Tá, Ủy Viên Chính Phủ Tòa Án Quân Sự Mặt Trận Quân Khu I, rồi Quân Khu II.
- Sau biến cố 1975, đi tập trung cải tạo:
 - Tại Miền Nam: Trại Long Giao (Long Khánh), Trại Tân Hiệp (Biên Hòa).
 - Tại Miền Bắc: Liên Trại 1 (Sơn La), Liên Trại 3 và 4 (Hoàng Liên Sơn, Trại Bắc Sơn (Hòa Bình), Trại Hà Tây (Hà Đông).
- Ra khỏi Trại Cải Tạo năm 1983; sau đó tái định cư tại Hoa Kỳ theo Chương Trình HO, dành cho các tù nhân cải tạo năm 1992.

Về Đạo

- Ấu thời, gia nhập Đoàn Đồng Ấu Quảng Ngãi
- Sau biến cố 1945 trở về Huế, Gia nhập GDPT Hướng Thiện, đơn vị Gia Đình Phật Tử được thành lập đầu tiên của GDPT

- Việt Nam.
- Sau Khóa Huấn Luyện Huynh Trưởng, lần lượt giữ các chức vụ:
 - Đoàn Phó Đoàn Thiếu Nam GDPT Gia Thiện (Huế)
 - Đoàn Trưởng Đoàn Thiếu Nam Gia Đình Phật Tử Chơn Tri (Huế).
 - Liên Đoàn Trưởng Nam kiêm Đoàn Trưởng Thiếu Nam GDPT Từ Đàm (Huế).

- Động viên, nhập ngũ, vào Sài Gòn:
- Tham gia Ban Nghiên Cứu Nội Quy Gia Đình Phật Tử Việt Nam, Quy Chế Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam, Chương Trình tu học các Cấp, Chương Trình các Trại Huấn Luyện, soạn thảo các Tài Liệu Tu Học và Huấn Luyện ... để tiến tới Thống Nhất Gia Đình Phật Tử toàn quốc 1961 tại Chùa Xá Lợi (Sài Gòn).

- Qua các Đại Hội Huỳnh Trưởng toàn quốc, được tín nhiệm liên tục trong chức vụ Tổng Thư Ký Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam.
- Đại Hội V: Đại Hội lịch sử Thống Nhất Gia Đình Phật Tử toàn quốc đầu tiên, được tổ chức ngày 26/27/28 tháng 12 năm 1961 tại Chùa Xá Lợi (Sài Gòn).
- Đại Hội VI: Được tổ chức tại Trường Gia Long (Sài Gòn) vào các ngày 27/28/29/30 tháng 6 năm 1964, quy tụ 200 đại biểu của 42 Tỉnh Thị, Trung, Nam, Bắc di cư, dưới sự chứng minh của Thượng Tọa Thích Thiện Minh, Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên.
- Đại Hội VII: Được tổ chức tại Tổng Vụ Thanh Niên, 294 Công Lý Sài Gòn, từ ngày 27/7 đến 1/08 năm 1967, với 221 đại biểu tham dự.
- Đại Hội VIII: Được tổ chức tại Quy Nhơn, từ ngày 25/7 đến 28/7 năm 1970 tại Trường Bồ Đề Qui Nhơn.
- Đại Hội IX: Được tổ chức tại Đà Nẵng, từ ngày 29/7 đến 31/7/1973, song hành với Đại Hội Cựu Huỳnh Trưởng và Đại Hội Bảo Trợ Gia Đình Phật Tử.
- Điểm đặc biệt của anh Tâm Huệ trong chức vụ Tổng Thư Ký BHD Trung Ương: "Trong suốt thời gian Đại Hội từ 3 đến 4 ngày, qua nhiều Tiểu Ban, không thấy anh ghi chép gì, nhưng sau Đại Hội, các Tỉnh đều nhận được Biên bản Đại Hội rất đầy đủ, không thiếu sót một lời phát biểu nào của các Đại Biểu. Với bộ óc và trí nhớ tuyệt vời của anh, không thua gì máy cassette". (Lời nhận xét của Htr NGUYỄN TÍN, Trưởng Ban HD Trung Ương GDPTVN).
- Đã theo học các Trại Huấn Luyện:
 - Trại Huấn Luyện Huỳnh Trưởng đầu tiên, năm 1947, tại Trường Thanh Long, Huế
 - Trại Huấn Luyện Huỳnh Trưởng Cao Cấp toàn quốc đầu tiên được tổ chức tại Hội quán Gia Đình Phật Tử Thừa Thiên, năm 1951.
- Thọ cấp TẤN năm 1958 do Quyết Định số 083/QĐ ngày 01.01.1970, hiệu lực 1958.
- Thọ cấp DŨNG do Quyết Định số 2003/

- HDTU/NV/QĐ ngày 26/2/2000 của Ban Hướng Dẫn Trung Ương GDPT Việt Nam, được sự Phê Chuẩn của Viện Hóa Đạo, Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất do Quyết Định số 02/VHĐ/BCĐ/QĐ ngày 29/6/2004 và Thọ Cấp tại Đại Tháp Bồ Đề Đạo Tràng, Ấn Độ ngày 9/11/2004.
- Đến Hoa Kỳ năm 1992:
 - Lần lượt đảm nhiệm các Chức Vụ:
 - Cố Vấn Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ.
 - Trưởng Ban Điều Hợp Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hải Ngoại năm 1993, được công cử nhân Trại Hợp Bạ và Hội Thảo Huyền Quang, ngày 29 tháng 8 năm 1993 tại San Jose, Tiểu Bang California, Hoa Kỳ.
 - Trưởng Ban Hướng Dẫn Lâm Thời Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hải Ngoại năm 1997, được công cử do Hội Nghi Huỳnh Trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam Hải Ngoại, tổ chức tại Chùa Vạn Hạnh, San Diego, Tiểu Bang California, Hoa Kỳ vào các ngày 3, 4, 5 tháng 7 năm 1997.
 - Trưởng Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hải Ngoại năm 2000, được công cử do Đại Hội Huỳnh Trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hải Ngoại kỳ II, tổ chức tại Chùa Viên Giác, Hannover, Đức Quốc vào các ngày 21, 22, 23 tháng 4 năm 2000.
 - Phó Trưởng Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam trên Thế Giới kiêm Trưởng Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam Hải Ngoại năm 2004, được công cử do Đại Hội Huỳnh Trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hải Ngoại Kỳ III, và Đại Hội Huỳnh Trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam trên Thế Giới Kỳ I tổ chức tại Chùa Viên Giác, Bồ Đề Đạo Tràng, Ấn Độ vào các ngày 6, 7, 8, 9 tháng 11 năm 2004.
 - Trưởng Ban Tổ Chức Lễ Hội Hành Hương và Đại Hội Gia Đình Phật Tử Việt Nam Trên Thế Giới, tổ chức tại Bồ Đề Đạo Tràng, Ấn Độ từ ngày 2 tháng 11 đến 20 tháng 11 năm 2004.

- Trong cương vị Trưởng Ban Hướng Dẫn GDPTVN Hải Ngoại được BHD GDPTVN trên Thế Giới ủy nhiệm tổ chức Đại Hội Gia Đình Phật Tử Việt Nam trên Thế Giới Kỳ II và Đại Hội GDPTVN Hải Ngoại Kỳ IV, tổ chức tại Bangkok, Thái Lan từ ngày 6 đến 12 tháng 10 năm 2008.
- Trại Trưởng Trại Huấn Luyện Huỳnh Trưởng Cấp III - Vạn Hạnh 1 - Hải Ngoại, năm 2007-2008.
- Phó Trưởng Ban Hướng Dẫn GDPTVN Trên Thế Giới, Cố Vấn Ban Hướng Dẫn GDPT VN tại Hải Ngoại được Đại Hội GDPT VN trên Thế giới Kỳ II và Đại Hội GDPT VN Hải Ngoại Kỳ IV công cử.

Về Anh

Htr TÂM HUỆ Cao Chánh Hựu, là một tấm gương sáng cho Tập Thể Áo Lam.

Với cuộc sống bình dị, cử chỉ khiêm tốn, lời nói hòa nhã, anh đã sống cuộc sống đạo hạnh và trọn đời hết lòng phục vụ cho Tổ Chức...

Từ những ngày đầu xây dựng Tổ Chức, trong cương vị ngoài đời có điều kiện, anh đã giúp đỡ, yểm trợ và tạo mọi phương tiện, cho Tổ Chức phát triển.

Những năm tháng trong lao tù Cộng Sản, anh đã hành sử với tác phong và đạo đức của một người Huỳnh Trưởng Phật Tử, sống vị tha, hy sinh và tận tâm giúp anh em cùng cảnh ngộ, tạo được cảm tình sâu đậm và đem tiếng thơm cho Màu Áo Lam trong chốn ngục tù.

Qua đến Hoa Kỳ, anh đã được BHD Trung Ương Hoa Kỳ, nhiệt tình đón chào và đã mời anh vào cương vị Cố Vấn Ban Hướng Dẫn.

Trải qua những khó khăn nội và ngoại tại, anh đã dung hòa được những quan điểm

Xem tiếp trang 22

đến ngày 10 tháng 10 năm 2008 đạt kết quả viên mãn, mà riêng Anh nay đã không còn.

Thương là thương con người từ thuở thiếu thời đến tuổi bất tuần thượng thọ, thân cư nơi trần thế mà chí tại Bồ đề. Thượng cầu Phật đạo, hạ hóa chúng sinh. Một dạ trung trinh, giải trừ nghiệp duyên, tổ bối đạo thọ. Nhớ là nhớ con người kham nhẫn, nhu thuận hiền hòa, đậm bạc rau dưa khắc khổ, dù ở trong giai cấp thượng tầng, Anh có thể xa hoa và thọ hưởng lợi dưỡng.

Nhớ linh xưa,

Từ thuở ấu thơ đã vào Đồng Ấu, Rồi Gia Đình Hướng Thiện, đơn vị đầu tiên của Gia Đình Phật Tử Việt Nam. Trên cuộc đời làm Trưởng từ thấp lên cao, không hề vượt cấp. Ngoài đời trong đạo, Anh thể hiện một tố chất thanh cao, đi những bước đi vững chãi có thể tự hào. Nhưng Anh đã khiêm tốn hài hòa đồng sự, chung chia trách nhiệm thẳng tiến lẫn nhau, khiến cho kẻ đồng sự thuộc cấp hàm ân, thượng cấp thì hài lòng tín kính.

Anh được Lam viên trên mọi miền đất nước thương yêu công cử vào chức vụ Tổng Thư Ký Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam liên tục 5 kỳ Đại hội. Anh đã thể hiện sự mẫn cán, một khả năng ghi nhớ, phân tích và tổng hợp tuyệt vời mà trong hiện tại và nhiều năm trong tương lai không dễ gì có được. Ngoài ra Anh còn là nhà kinh tế giỏi, có tầm nhìn xa trông rộng, có cách lãnh đạo và quản trị chặt chẽ, khiến mọi người tâm phục khẩu phục.

Qua các trại huấn luyện, trò chơi đêm, Anh gửi đến trại sinh một thông điệp "Cuộc sống là vô cùng thiêng liêng mầu nhiệm. Hãy sống Hùng, sống Dũng cho đến trọn đời. Sống xứng đáng là một con người trong thế gian". Anh thân chứng bằng cuộc đời Anh: hải đến cỡ ai cũng phải cười to mới đã; Bi đến nỗi xót xa không cầm được

nuốt mắt. Hình ảnh Anh cùng các em Oanh vũ mót từng bó củi khổ nơi sườn núi chênh vênh góp tinh tài cho sự thành công của Đại hội 1973. Nhưng chiếc lon nhôm góp nhặt từ Mỹ quốc, giúp tinh tài cho tình Lam quê mẹ. Ước mơ cháy bỏng, hợp bạn ngành Thiếu Cam ranh: Tre, trúc Buồn mẹ, Anh lo xe nuồm nượp chuyển về. Tiếc làm sao vì chiến cuộc phải ngưng!

Khi tại vị, Anh lấy đức Từ bi nhiếp hóa: Chỉ nghe giới thiệu gốc gác Lam viên, ở hiền gặp nạn, là tìm phương, tính kế biến nguy thành an!

Khi thế sự xoay vần, xẻ ghé tan đàn, Anh vẫn ngẩng cao đầu giữ khí tiết trường phong, trong kỷ cương nghiêm túc, ngoài giúp bạn cùng chung cảnh ngộ: những chiếc áo sờn vai, đứt nút, lạng lẽ và đơn, khiến bạn tù hoát nhiên niệm ân kính mến.

Khi rỗng ra biển cả, gặp hội Long vãn, kế hoạch nhà Lam họp nhau Châu lục Lao tâm, trí óc hợp nhứt nhà Lam, từ Âu Á, Mỹ đến Đức rồi Bồ Đề Đạo Tràng tiếp Bangkok Thái Lan: Lam viên thế giới hân hoan, Anh sức cùng lực kiệt. Khó có thể nào quên hình ảnh Anh qua đoạn tưởng hát bội viết theo thể Long vãn khai hội: Tay trái vuốt râu, tay phải nắm bạch vân hạ cước, phi nước kiệu đạo khắp thiên đình. Giờ này thân còn đó mà thoát vòng cương tỏa. Hình hài còn đây mà phỉ chí bình sinh.

Kể làm sao xiết, xin vĩnh biệt Anh rồi.

Hành trang Anh mang đi là những gì Anh đã cho; Anh đã giúp cho bao nhiêu Ban Hướng Dẫn; đã giúp cho bao nhiêu Đoàn sinh, Huỳnh trưởng thiếu thốn cơ hàn, vượt đói nghèo xây dựng tương lai, hết tưng quần mà gia đình hạnh phúc.

Thương quá đi thôi! Nhớ quá đi thôi! Tấm Huệ Cao Chánh Hựu, một Huỳnh trưởng tuyệt vời!

Anh lên đường chúng tôi còn ở lại, sẽ chung lòng tiếp nối hạnh nguyện Anh!

Giờ tiễn Anh đi, chúng tôi nén đôi dòng lệ, thực hiện "Di bút anh", không tổ chức hoành tráng xa hoa, mượn hương hoa thể sự thể hiện nén hương lòng xin khẩn nguyện Đức Di Đà Lạc quốc chuyển sen vàng mở cửa đón Anh về.

Đạo tràng Lam viên khắp mọi miền Thế giới giờ đây đã thanh tịnh trang nghiêm thương tiếc cung triêm, niệm ân cầu siêu sanh thoát hóa.

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo sư A Di Đà Phật,
Nam Mô Đại Bi Quán Thế Âm Bồ Tát,
Nam Mô Đại Thế Chí Tôn giả, cùng Chư tôn liệt đức Thánh hiền, một dạ ai liên phóng quan tiếp độ.

Ồ hơ!

Thương thay!

Tưởng niệm

*Nguyên chú Phật mười phương tiếp dẫn
Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo A Di Đà Phật*

Tâm Nguyên Trịnh Đông
BHD-GDPTVN-NAUY

*Thương tiếc vô cùng anh đã mất
Nỗi buồn man mác sanh tử biệt
Thu qua đông lại một cảnh trời
Mất anh rồi làm sao có được
Lam thấm vông tay anh với bó
Lam dần nở rộ cả năm châu
Anh bỏ lại đi muốn ngàn đau đớn
Anh an tâm cảnh giới Di Đà*

Cảm Niệm của Hội đồng Huynh trưởng Cấp Tấn GDPTVN tại Úc Đại Lợi

Thành tâm hướng về người Anh Cả khả
kính GDPTVN Hải Ngoại: Huynh Trưởng
TÂM HUỆ Cao Chánh Hựu

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

Kính bạch Chư Tôn Đức Tăng Ni,
Kính thưa Quý vị Quan khách,
Kính thưa Quý Thân hữu,
Kính thưa ACE Huynh Trưởng và Đoàn
Sinh,

Kính thưa Chơn linh Anh TÂM HUỆ kính
mến,
Hôm nay, trong khung cảnh trang nghiêm,
hương trầm thanh thoát, tại Thiền Đường
Chùa Pháp Bảo Sydney, được sự chứng
minh của Chư Tôn Đức Tăng Ni, quy tụ
một số đồng Anh chị em Huynh Trưởng,
Đoàn Sinh GDPTVN tại Úc Đại Lợi từ khắp
các Tiểu bang hội về, với sự tham dự của
các Cư sĩ, các thân hữu Phật tử ... cùng
mang tâm niệm thương yêu kính mến, cầu
siêu trợ niệm chơn linh anh TÂM HUỆ sớm
VẮNG SANH CỤC LẠC.

Thưa anh,
Dẫu biết rằng cuộc sống là vô thường giả
huyễn, tâm niệm có sinh có bệnh, có già,
có chết, khi sinh ra hai bàn tay trắng, khi
chết rồi hai nắm tay không, còn lại chẳng
chỉ là nghiệp dĩ của một đời người tạo tác
mà tự thân người chết phải mang theo,
thế mà, lúc vừa nhận tin anh xả báo Ta
Bà an nhiên cõi Tịnh lúc 5 giờ 55 chiều
ngày 23/3/2009 (giờ Hoa Kỳ) tại Bệnh viện
Alvarado, San Diego Hoa Kỳ, chúng em vẫn
không sao dẫu được nỗi niềm vô cùng xúc
cảm nhớ thương. Ngày xưa, lúc A Nan vừa

được Đức Thế Tôn cho biết chỉ trong vài
tháng nữa Ngài sẽ nhập Niết Bàn, A Nan
đã bàng hoàng rơi lệ khẩn cầu Thế Tôn trụ
thế thêm nhiều năm nữa cho chúng sanh
được nhờ ân giáo dưỡng, hướng chỉ chúng
em chỉ là những kẻ phàm phu đang trên
đường tu tập chuyển hóa thân tâm, quay
về Phật tánh thường hằng, nay phải vĩnh
biệt anh, người anh cả hải ngoại khả kính,
lòng chúng em làm sao không thương tiếc,
quặn đau.

Anh ơi,
Thương hoa Đàm hết sắc còn hương,
Tiếc chim hạc im hơi bất dạng.
Hơn sáu mươi năm mặc Áo Lam, ươm
mầm Sen trắng, từ lúc còn là một thanh
niên trẻ tuổi cho đến lúc thân tứ đại rã rời,
già nua bệnh nặng, anh vẫn sống trọn vẹn
với Tình Lam, với Đạo pháp, Dân tộc dẫu
trải qua bao thăng trầm thế sự đảo điên,
chướng ngại giảng búa muôn trùng.
Vậy thì giờ đây với không gian nhỏ hẹp và
thời gian quá ngắn ngủi trong lễ Cầu Siêu,
Tuồng Niệm, Thọ Tang này, làm sao có thể
nói hết tấm lòng biết ơn của người ở lại
đối với người ra đi xa xăm vạn dặm, vì thế
trong tâm khảm mỗi người còn quá nhiều
điều để nói, để chia sẻ với bao ngậm ngùi
nhớ thương.

Ngắm nhìn di ảnh anh, khuôn mặt tự tại
vui tươi của con người 80 tuổi, bệnh nặng
chất chống, anh vẫn an nhiên bình thản,
ai nghĩ anh đã ra đi, truyền trao lại trách
nhiệm kế thừa cho đàn em hậu học.

Về đời, lúc đạt đến đỉnh cao danh vọng
của nghề nghiệp, đại tá chánh thẩm Tòa

Án Quân Sự, mà với chức vụ này anh rất
dễ trở thành một người ác độc, tham ô,
kênh kiệu ... trước đồng đội, đồng bào, bạn
bè, quần chúng ..., nhưng với cuộc sống
đơn giản khiêm cung thuần hậu của một
người Huynh Trưởng Áo Lam có tu học ứng
hành, anh luôn luôn xử phạt công minh
theo tâm bi trí, chánh kiến, chánh tư duy ...
Quần pháp nghiêm minh anh hành xử,
Giáo lý nhiệm mầu anh tiến tu.

Cũng như lúc quốc nạn sau ngày 30 tháng
4 năm 1975, anh vẫn giữ tròn tình huynh
đệ chi binh, dù có đủ điều kiện vẫn không
bỏ nước ra đi. Đến lúc bị học tập cải tạo
tại miền núi non Bắc Việt, bị khổ sai lao
động, anh vẫn sống tự trọng, giữ gìn danh
dự, luôn luôn đứng về phía những người
bạn tù đối rạch khổ đau. Tấm võ thường,
cảnh võ thường nhưng lập trường của anh
vẫn kiên định. Trong trại tù anh đã làm
bao việc từ khai hoang, trồng trọt, gặt lúa,
cấy mạ, gánh gạo, xe cát, lợp nhà, bửa
củi, đốn gỗ, chặt tre, gánh nước ..., ngoài
lao động do trại chỉ định, anh còn những
lao động tự nguyện nghiệp dư như cắt tóc,
khâu may, bện dây, làm kim, xe chỉ mà
khách hàng là bạn tù đồng đảo mong nhờ
anh giúp đỡ khiến anh bận rộn suốt ngày
như những ngày của Đại Hội GDPT. Với
tấm niệm sống vì mọi người, trong hoàn
cảnh nào anh cũng trầm tĩnh, thư thái xem
cuộc sống trại tù là thời gian thực tập của
một trại sinh Vạn Hạnh vì chằm ngôn Bi
Trí Dũng vẫn luôn luôn vững chãi trong
người Áo Lam. Và trong những giây phút
đó anh có cảm tưởng hòa nhập trọn vẹn
vào lý tưởng GDPT và an trú trong thế giới
Cực Lạc.

Trong sinh hoạt GDPT, sau biến cố 1945 trở về, anh gia nhập GD Phật Hóa Phổ Hướng Thiện, đơn vị được thành lập đầu tiên của GDPTVN. Sau Khóa huấn luyện Huỳnh trưởng, anh lần lượt giữ các chức vụ: Đoàn Phó Đoàn Thiếu niên GD Phật Hóa Phổ Gia Thiện Huế, Đoàn trưởng Đoàn Thiếu niên GD Phật Hóa Phổ Chơn Tri Huế, Liên Đoàn trưởng GDPT Từ Đàm Huế. Qua các Đại Hội Huỳnh Trưởng toàn quốc anh được tín nhiệm liên tục ở chức vụ Tổng Thư Ký Ban Hướng Dẫn trung ương GDPTVN. Anh đã thọ cấp Tấn năm 1958, thọ cấp Dũng năm 2004 tại Đại tháp Bồ Đề Đạo Tràng Ấn Độ, liên tục nhiều nhiệm kỳ tại hải ngoại trên mười mấy năm anh là Trưởng Ban Hướng Dẫn GDPT tại Hải Ngoại, và trong Đại Hội 2004 tại Ấn Độ và 2008 tại Thái Lan anh được tín nhiệm làm Phó TBHD.GDPTVN trên Thế Giới, đặc trách hải ngoại cho đến lúc trút hơi thở cuối cùng. Nói về đặc điểm, anh là một người hát không hay nhưng lại hay hát. Anh thường tâm sự anh đã "vui vui không ngừng" trên 50 năm tại quê nhà và hơn mười lăm năm tại hải ngoại. Theo anh, hát là để át phiền não, tái tạo niềm vui, đẩy lùi vọng động, nhân rộng tình thương, chỉ nam Huỳnh Trưởng. Trong những ngày ở trại tù lao động Cộng Sản, sự ăn uống rất thiếu thốn nhưng làm việc thì lại như trâu cày. Trong lúc lao động nặng nhọc, anh đã dùng tiếng hát để nâng cao mình lên. Anh thường tự nhủ "phải biết ái nhân như ái thân, phải biết vui tươi khi khó khăn, ta cố gắng tu thân mình, rồi ra bao nhiêu việc khác sẽ thành". Anh cũng thường nói "hát ngày không đủ tranh thủ hát đêm, hát thêm buổi sáng, hát ráng nửa đêm ...", và anh vẫn luôn luôn có nụ cười ẩn hiện trên khuôn mặt.

Trong trại tù có lúc anh đi lao động khổ sai như các Anh chị em khác, nhưng có lúc anh làm thợ hớt tóc, có lúc trông coi bệnh xá, bệnh xá chăm lo sức khỏe cho mấy ngàn người nhưng không có thuốc, ngoại trừ anh em phải thay nhau đi hái lá cây rừng làm thuốc uống và nhất là xử dụng phương thuốc duy nhất là thuốc Xuyên-

tâm-liên. Đau đầu, đau lưng, đau bụng: Xuyên-tâm-liên, đau gan, đau tim, đau lá lách: Xuyên-tâm-liên, nhiễm trùng hô hấp, nhiễm trùng đường ruột, nhiễm trùng vết thương: Xuyên-tâm-liên. Vì vậy anh chị em tù gọi bệnh xá là bệnh xá Xuyên-tâm-liên, còn người phụ trách bệnh xá là bác sĩ Xuyên-tâm-liên. Anh còn kể vui cười "nếu mai tôi chết mặc nhiên, làm ơn sửa giúp cho răng giống cười".

Ra hải ngoại, trừ thời gian nằm bệnh viện, mỗi sáng anh đi lượm lon nhôm trong các thùng rác đem bán, số tiền dành dụm được anh gởi về giúp người già và trẻ mồ côi ở quê nhà. Trước khi ra đi, anh dặn lại tang lễ của anh cần cử hành hết sức đơn giản, tiền còn lại của anh thì cũng dùng hết vào quỹ "Tự nguyện hướng về quê hương" để giúp anh chị em Lam viên khốn khó. Thưa anh, con người anh kỳ vĩ, thần giáo gương mẫu tuyệt vời, thần anh bệnh nhưng tâm vĩnh cửu bất bệnh, hành trang hiện tại của anh là tinh thần ứng hành lực độ, nhuần nhuyễn nhần nhục, độ tha, hỷ xả ... Chúng em, toàn thể anh em Hội Đồng Huỳnh Trưởng Cấp Tấn GDPTVN tại Úc Đại Lợi, những người đang gánh chịu sự thịnh

suy của Tổ Chức, kính dâng lòng thành lên Tam Bảo chúng mình, trước di ảnh anh, nguyện hứa tinh tấn tu học, sống vì mình và cho người, nhất tâm nguyện cầu đầu tái sinh ở quốc độ nào anh cũng được Chư Phật từ bi che chở sống trọn an lành. Anh đi rồi, chúng em vẫn còn ở lại, tiếp tục con đường Hoa Sen trắng, phục vụ lý tưởng giáo dục tuổi trẻ Phật tử với chằm ngôn Bi Trí Dũng cho đến ngày mãn nghiệp, không phụ lòng tin tưởng của anh. Giữa cõi Ta Bà, chúng em quyết tinh cần tu tập, mong anh sớm trở lại chung vai cùng chúng em hộ Đạo, giúp đời.

Anh ơi,
Mừng anh xả bỏ chốn trần ai,
Nợ cũ, nghiệp xưa dứt sạch rồi.
Tự tại thông dong về cõi Phật,
An nhiên kể cận đấng Như Lai.

Trân trọng kính bái.

Thay mặt Hội Đồng Huỳnh Trưởng Cấp Tấn GDPTVN/Úc Đại Lợi

NGUYỄN MÃN Lê Viết Lâm

Thơ Yên nghỉ

*Anh ra đi chí nguyện chưa thành
Bốn Châu hội ngộ, nhớ ơn Anh
Mầu Lam Sen Trắng tung thế giới
Quê Nhà, Hải Ngoại, nguyện song hành*

*Anh yên tâm, an nghỉ đi Anh!
Đàn em chung bước nguyện theo Anh
Lý tưởng Mầu Lam luôn ghi nhớ
Thơm Đời, Đẹp Đạo ngát Hương Đàm*

■ QUANG DŨNG

Hướng vọng về Anh

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật.

Thương ơi!

Ánh Thiếu quang trời Xuân còn chưa tắt,
mà đóa Vô Ưu Sen Trắng đã rụng về
đạo vô cùng và Thiên địa mệnh mang
đường sinh tử trăm năm tròn một kiếp.
Sinh quán tại Thế chí đông, huyện Phong
diễn, tỉnh Thừa thiên, Huế, Việt Nam.
Có Phá Tam giang tiến diện Thế chí đông
với thủy dương hiền dụ,
hậu biển đông bạt ngàn với sóng biển
trùng khơi.

Địa linh khí tú

Kết hồn thiêng núi sông biển rộng, thành
tấm lòng quảng đại hoà thương.

Nhớ linh xưa!

Chùa Từ Đàm lời phát nguyện âm vang,
vun Nhà Lam với sức trẻ nhiệt tâm,
Cùng hạnh nguyện lợi tha xả kỷ,
Lý tưởng Lam Bồ để tấm niềm tin anh
chung thủy,

Trong chuỗi duyên nghịch cảnh... Thuộc
Ca Ra... anh khuyến lệ mầu Lam:

Tâm Thế chí thủy chung,

Anh mang tình lam quỳn tỏa tam Điện,
Hương Ngự

Mầu Sen trắng nở hoa,

Tỏa hương thơm ngát Thừa Thiên chín quận
nội ngàn.

... Sau biến cố 1945 trở về Huế, gia nhập
GDPT Hướng Thiện, đơn vị GDPT được
thành lập đầu tiên của GDPT Việt Nam -
Sau Khóa huấn luyện Huynh trưởng, lần
lượt giữ các chức vụ: Đoàn Phó Đoàn
Thiếu Nam GDPT Gia Thiện - Huế - Đoàn
trưởng đoàn Thiếu nam GDPT Chơn Tri
Huế - Liên đoàn trưởng Nam kiêm Đoàn
trưởng Thiếu Nam GDPT Từ Đàm Huế -
Tham gia Ban nghiên cứu Nội quy Quy
chế HTTr, soạn thảo Chương trình tu học
- huấn luyện các Cấp... để tiến tới Thống

nhất GDPT toàn quốc 1961 tại Chùa Xá
Lợi Sài Gòn. Qua các Đại hội Huynh
trưởng toàn quốc, anh được tín nhiệm
liên tục trong chức vụ Tổng thư ký Ban
hướng dẫn Trung Ương GDPTVN. * Đại
Hội V: Đại hội lịch sử Thống nhất GDPT
toàn quốc đầu tiên, được tổ chức ngày
26/27/28 tháng 12 năm 1961 tại Chùa
Xá Lợi Sài Gòn - * Đại Hội VI: Được tổ
chức tại Trường Gia Long Sài Gòn vào các
ngày 27/28/29/30 tháng 6 năm 1964, quy
tụ 200 đại biểu của 42 Tỉnh Thị, Trung,
Nam, Bắc di cư, dưới sự chứng minh của
Thượng Tọa Thích Thiện Minh, Tổng Vụ
Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên * Đại Hội
VII: Được tổ chức tại Tổng Vụ Thanh Niên,
294 Công Lý Sài Gòn, từ ngày 27/7 đến
1/08 năm 1967, với 221 đại biểu tham
dự - * Đại Hội VIII: Được tổ chức tại Quy
nhơn, từ ngày 25/7 đến 28/7 năm 1970
tại Trường Bồ Đề Qui Nhơn - * Đại Hội
IX: Được tổ chức tại Đà Nẵng, từ ngày
29/7 đến 31/7/1973 năm 1973, song hành
với Đại Hội Cựu Huynh Trưởng và Đại
Hội Bảo Trợ Gia Đình Phật Tử. Anh đã
kinh qua các Trại huấn Luyện: Trại huấn
luyện huynh trưởng đầu tiên, năm 1947,
tại trường Thanh Long, Huế - Trại huấn
luyện huynh trưởng Cao cấp toàn quốc
đầu tiên được tổ chức tại hội quán GDPT
Thừa Thiên, Huế năm 1951. Anh thọ cấp
TẤN năm 1958 do Quyết Định số 083/
QĐ ngày 01.01.1970, hiệu lực 1958 - Thọ
cấp DŨNG do Quyết Định số 2003/HDTU/
NV/QĐ ngày 26/2/2000 của Ban Hướng
Dẫn Trung Ương GDPT Việt Nam, được
sự Phê Chuẩn của Viện Họa Đạo, Giáo
Hội PGVNTN do Quyết Định số 02/VHD/
BCĐ/QĐ ngày 29/6/2004 và Thọ Cấp tại
Đại Tháp Bồ Đề Đạo Tràng, Ấn Độ ngày
9/11/2004 ...

Đến Hoa Kỳ năm 1992:

Ly hương

nhưng không ly lý tưởng

Túi hành trang không thiếu chiếc áo lam,
Sen trắng trong tim thời thúc

Anh lên đường.

Cùng đàn em kết tình lam Hải ngoại,
dù tuổi cao nhưng không hề quẩn ngại, với
sức tàn Anh dành trọn cho mầu Lam,
thủy chung son sắc một đường.

Tôn thờ lý tưởng giáo chương phụng hạnh.

Công hạnh đó, tổ chức trân trọng, Công

đức Anh Giáo hội tuyên dương

Kiên trung, đoàn kết, hòa thương

Gương anh tròn sáng thanh lương đạo đời.

... Anh đã lần lượt đảm nhiệm các Chức
vụ: Cố vấn BHD Trung Ương GDPT VN tại
Hoa Kỳ - Trưởng ban Điều hợp Trung Ương
GD PTVN tại Hải Ngoại năm 1993, được
công cử nhân Trại họp bạn và Hội thảo
Huynh Quang, ngày 29.8.1993 tại San Jose,
Tiểu Bang Cali. Hoa Kỳ - Trưởng Ban Hướng
Dẫn lâm Thời GDPT tại Hải ngoại năm
1997, được công cử do Hội nghị huynh
trưởng GDPTVN Hải ngoại, tổ chức tại Chùa
Vạn Hạnh, San Diego, Tiểu Bang Cali. Hoa
Kỳ vào các ngày 3, 4, 5/7/1997 - Trưởng
Ban hướng dẫn GDPTVN tại Hải ngoại
năm 2000, được công cử do Đại hội huynh
trưởng GDPTVN tại Hải Ngoại kỳ II, tổ chức
tại Chùa Viên Giác, Hannover, Đức Quốc
vào các ngày 21, 22, 23 tháng 4 / 2000
- Phó Trưởng ban hướng dẫn Trung Ương
GDPTVN trên Thế giới kiêm Trưởng ban
hướng dẫn GDPTVN Hải ngoại năm 2004,
được công cử do Đại hội huynh trưởng
GDPTVN tại Hải ngoại Kỳ III, và Đại hội
huynh trưởng GDPTVN trên thế giới Kỳ I tổ
chức tại Chùa Viên Giác, Bồ Đề Đạo Tràng,
Ấn Độ vào các ngày 6, 7, 8, 9 tháng
11/2004 - Trưởng ban tổ chức Lễ hội hành
hương và Đại hội GDPT trên thế giới, tổ
chức tại Bồ Đề Đạo Tràng, Ấn Độ từ ngày

2/11 đến 20/11/2004 - Trong cương vị Trưởng ban hướng dẫn GDPTVN Hải ngoại được BHD/GDPTVN trên thế giới ủy nhiệm tổ chức Đại hội GDPTVN trên thế giới Kỳ II và Đại hội GDPTVN Hải ngoại Hoa Kỳ IV, tổ chức tại Bangkok, Thái Lan từ ngày 6 đến 12/10/2008 - Trại trưởng trại huấn luyện huynh trưởng Cấp III - Vạn Hạnh 1 - Hải ngoại, năm 2007-2008 - Phó trưởng ban hướng dẫn GDPTVN Trên Thế Giới, Cố vấn BHD/GDPT VN tại Hải ngoại được Đại hội GDPTVN trên thế giới Kỳ II và Đại hội GDPTVN Hải ngoại Kỳ IV công cử ...

Thương tiếc thay!

Đồng Thế Chí tam Điện - Hương Ngự, phá Tam giang cát trắng thùi dương mây giăng ử rữ tiếc thương Áo Lam khắp nẻo vấn vương u hoài.

Thuận thế vô thường Anh giã biệt, để Áo lam thương nhớ không người.

nhà Lam đây đó đau buồn

tâm canng quận thất dạ luôn u hoài.

Anh cả Tâm Huệ ơi !..

Thần người có có không không - có không không có vô thường chuyển di

cho hay vạn pháp hữu vi

chỉ là duyên hợp, phân ly duyên về

thiện nhưn anh đã để huê, quả lành Cục

Lạc dựa kể Thánh nhưn

Ngưỡng nguyện

Chấn linh anh phó hội chốn liên trì, Cục

lạc giới thánh thời trong pháp Phật,

lam hương cảm niệm dâng anh

chúc anh thượng phẩm vãng sanh Liên trì.

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật!

Nguyễn Viễn

nguyên cầu & kính dâng

Khúc Tâm Ca

nhạc: Nguyễn Trúc

phỏng theo lời khuyên của anh Cả Tâm Huệ

chậm rãi, tâm tình

On trần thế đã cho ta giọt cay đắng
cho dù đắng hãy nâng ly uống thật say
thêm bền chí bước qua bao vùng tăm tối
xin nguyện sống hưởng thương yêu đến mọi loài
Tim còn ấm hoa đời thắm Sống ta sống yêu thương con người
Niềm vui mới ta sẽ luôn mang theo dù tâm tối vây quanh
Trăm nghìn kiếp luôn nguyện hứa quyết tô thắm tươi đài SEN TRẮNG
Giờ rồi bước buồn nhớ đàn em thơ chiều lên gió ngàn bơ
vơ
vui sống Xin lần cuối nói yêu thương với cuộc đời

Xin cung kính vọng bái đến Hương linh người Anh Cả của chúng ta một đời hy sinh cho Đạo Pháp - Dân Tộc và Đàn Em thân yêu đến hơi thở cuối cùng.

Đồng tâm lá rụng bỏ cảnh trơ,
Bâng bạc mây giăng tuyết phủ mờ.
Sen Trắng còn đây, Anh khuất bóng
Tình Lam lai láng kết thành thơ.
Quê hương còn đó lòng mong nhớ
Đất khách Anh đi quá bất ngờ
Cục lạc quốc Anh về chốn ấy.
Ngậm ngùi em thấy sống bơ vơ !

Thụy Sỹ, Đồng Tâm
ngày 28.03.09, Vĩnh biệt anh!
Em Áo Lam, **Nguyễn Hòa.**
(GDPT Thiện Trí)

**Tiếc thương
Anh!**

Một đóa sen thơm ngát

Mặc dù cuộc đời là vô thường, thần ngũ uẩn lại càng mong manh, với Anh bệnh hoạn hiểm nghèo, kéo dài, vào ra bệnh viện còn thường hơn chúng em ăn cơm ngày 3 bữa; thế nhưng vừa mới được gặp Anh tươi cười vui nhộn ở Đại hội Thái Lan - Bangkok - hôm tháng 10 đây mà! Và mới chấm dứt email theo yêu cầu của Anh chưa được 1 tháng! Sao Anh ra đi đột ngột như vậy! Nghe tiếng Pháp ở đầu dây *"Thúy Nga ơi, anh Hựu nặng lắm rồi, Anh không nói được nữa, chỉ còn nghe được thôi, Pháp gọi cho những ACE thân Anh Hựu để nói vài lời với Anh trước khi Anh không còn nghe được, không còn nhận ra được tiếng nói của ACE ... Nga ơi đây Nga nói đi, nói với Anh Hựu đi!..."* Em nghe Pháp nói mà cứ tưởng như mình đang nằm mơ chứ không phải thật. và cũng trong mơ, em nói *"Anh Hựu ơi, em TN đây, em nhớ Anh lắm,..."* rồi em không biết nói gì thêm, mặc dù em hay bị mấy Anh chọc quê rằng "cái miệng ra trước" nghĩa là cái miệng tiá lia, chưa thấy người đã nghe tiếng nói...

Không biết lặng đi mấy giây nhưng em thấy tiếc quá, thời gian không còn nữa, em nói: *"Pháp ơi, thôi để dành cho ACE khác nha, cảm ơn Pháp nhiều lắm đã nhớ đến mình trong lúc này..."* rồi em lại đắm mình trong giấc mơ thời thơ ấu... mơ giữa ban ngày!

Em quen biết anh Hựu từ khi còn là một đoàn sinh Thiếu Nữ GDPT Gia Thiện, năm 1950, với cố vấn giáo hạnh là Chú Minh Châu (bấy giờ đã là Đại lão Hoà Thượng Thích Minh Châu rồi) và với các Anh An, Hiên (Lữ Hồ) Đánh, Hy, Đạt, Tế, Bằng (nhạc sĩ Đỗ Kim Bằng) v.v. các Chị Tịnh Nhơn, Đào, Thúy, Chiêm v.v...; lúc đó Anh Hựu không sinh hoạt với Gia Thiện

"của em" mà sinh hoạt ở GDPT Chơn Tri còn anh Tuấn (thầy Phổ Hoà bấy giờ) anh Cương (nhạc sĩ Phạm mạnh Cương) thì sinh hoạt ở GDPT Hướng Thiện nhưng chúng ta vẫn thường gặp nhau qua các Trại họp bạn hay trong các đại lễ Phật Đản, Thành Đạo... ở Chùa Từ Đàm, chùa Từ Hiếu, chùa Linh Mục, Thuyền Tôn v.v...

Em nhớ một trại họp bạn do Anh làm trại trưởng ở chùa Linh Mục, Trại trưởng nhưng không khác Đời Sống Trại; Anh vẫn thường cho trò chơi điều khiển vòng tròn và cả việc "tổ chức chơi ù mọi" với chúng em - Thiếu Nữ - nữa; vì vậy chúng em quen biết và thân cận với quý Anh Chị giống nhau, không phân biệt được Trại trưởng, Hoà Mi Trại, Đời Sống Trại v.v... khác nhau như thế nào! Rồi đến mục viết lưu bút cho nhau, tặng quà (toàn là hoa lá, trái cây tìm ngay tại trại) em nhớ hồi đó có lá cây trứng cá, ép vào giấy thì sau một thời gian, nó sẽ in hình lá với màu vàng rất đẹp, không phai màu, không thể có màu khó hay màu ốit nào sánh kịp! em rất tự hào "bí mật trao truyền" kinh nghiệm này cho các bạn em và chúng em hái lá này tặng các bạn và các Anh Chị để họ ép vào lưu bút, sau này em được mọi người cảm ơn rồi rít, có cả Anh và các bạn GDPT Chơn Tri, An Lạc, Hương Đạo... nữa.

Thế rồi sau đó Anh và các Anh lớn đi động viên, chúng em kết thành liên Gia Đình để có đủ Huynh trưởng hướng dẫn, rồi đến giai đoạn chúng em kết thành đoàn Thiếu Nữ Liên Hương của BHD Thừa Thiên, và rồi trưởng thành theo năm tháng cho đến khi em được gặp lại Anh thì em đã là một nữ huynh trưởng trong BHD Thừa Thiên, rồi BHD Bình Định... Còn Anh, lúc đó Anh đã là 1 "Ông Đại tá", 1 vị thẩm phán, 1 Ủy viên chính phủ của Toà Án Mặt trận gì

đó (em nghe mà đầu có hiểu hết nội dung công việc và chức vụ của Anh đâu!!)... Lúc đó, ACE mình rất nhiều người trong quân đội, được Anh can thiệp cho giấy phép để đi tham dự các Trại của GDPT... Thời gian cứ thế qua đi cho đến khi thủ đô Sài Gòn mất tên, em hoàn toàn không biết tin Anh và những Anh Chị ở Sài Gòn mặc dù em cũng đã "di cư" vào Sài Gòn mấy tháng sau ngày 29/3/75 - Qui Nhơn mất liên lạc với thủ đô SG.

Và rồi sau năm 75 lại được tin Anh và hạnh phúc nhất là được thư hồi âm của Anh từ trong 1 trại tù ở Miền Bắc! Em hỏi chị Cúc địa chỉ để viết thư thăm Anh và viết lá để "gửi gió cho mây ngàn bay" thôi, nhưng thật bất ngờ - một bất ngờ hạnh phúc - em được thư hồi âm này! Anh ở tù mà giọng thư vẫn hay, vẫn thơ mộng, chữ vẫn đẹp, viết trên tờ giấy pelure không được trắng, không có hàng vẩy mà anh viết thẳng băng chẳng bằng thư em trên giấy học trò, có gạch dòng mà vẫn xiêng lên xiêng xuống!! Anh kể say sưa những công việc của 1 người tù nhân như Anh, đã làm được cho anh em của mình, từ việc tình nguyện bỏ ngày nghỉ ngơi cuối tuần để hớt tóc cho anh em trong toàn trại cho đến việc gánh nước và cung cấp nước ngọt cho mọi người từ một cái giếng duy nhất có nước trong uống được để bảo vệ sức khỏe cho anh em... em đọc thư Anh mà nước mắt cứ chảy dài, và mặc dù là nước mắt của hạnh phúc, vẫn có vị mặn chát, Anh ơi!

Trong gian khổ dằn vặt vừa vật chất vừa tinh thần Anh vẫn không quên hỏi thăm Anh Chị Em ai còn ai mất sau chiến trận, Anh vẫn khuyến khích chúng em tiếp tục sự nghiệp của GDPT vì xã hội càng đảo điên thì lòng người và nhất là tuổi trẻ Việt Nam lại càng cần đến Đạo Phật v.v... Anh gửi

lời thắm đến tất cả mọi người, cả những người em chưa được hân hạnh quen biết vì họ sinh hoạt ở SG, nhưng sau này em đều đã chuyển lời lại đầy đủ hết.

Em viết cho Anh "được thư Anh em mừng hơn bất được vàng", em nghĩ đó là câu nói rất bình thường mà bất cứ ACE nào cũng nói y chang như em nếu nhận được thư người thân trong trường hợp hy hữu như vậy; ai ngờ Anh nói câu nói đó được anh em trong trại của Anh khen là câu hay nhất! Anh còn nói: Em có biết không, thời buổi này, vàng là quý nhất đó, vàng có thể đo được lòng người, vàng có thể mua được tự do, vàng có thể mua được lòng người v.v... cho đến lúc sau này em vẫn còn cãi với Anh về nhận xét "vàng có thể mua được lòng người"! Có những người Bạn Tù của Anh được thả về sớm, nếu thuận tiện họ đều đến thăm em đưa thư và quà Anh gửi cho em - cũng là những thứ quà "dã chiến" y như ngày xưa Anh bảo chúng em tìm trên đất Trại Chùa Linh Mục ở Huế vậy! Họ còn nói rằng chỉ có Anh Chị Em GDPT mới có chuyện tù mà gửi quà cho thân nhân tự do ở ngoài, chứ thường thì chỉ có thân nhân đem quà đi thăm nuôi tù mà thôi!

Thế rồi cuối cùng Anh cũng được thả ra khỏi nhà tù, hội tụ với ACE mình, về đến Sai Gòn là Anh tin cho ACE mình biết ngay; lúc đó gia đình nhỏ của em cũng đã dọn về SG ở với ba mẹ em rồi. ACE gặp nhau mừng mừng tủi tủi, rồi cũng có buổi cơm thân mật mừng Anh, rồi em cũng được đi thăm Anh ở những địa chỉ khác nhau trong thành phố SG và cũng được Anh đến thăm, Anh ngồi chơi với chúng em hằng giờ, có khi dùng cơm nhà nghèo với chúng em nữa; Anh đã kể không biết bao nhiêu chuyện vui buồn "thời hậu chiến", chuyện Đời, chuyện Đạo, chuyện làm ăn, chuyện Sitogas v.v... Lúc này thì chúng em cũng có nhiều tin vui kể cho Anh như các chòm Trại huấn luyện Lộc Uyển, A Dục, Huyền Trang của Gia Định, rồi Trại Vạn Hạnh II, thế là ngoài Ban Quản Trại - gồm anh Châu, anh Từ, anh Tú, anh Giao, anh Cang, anh Thực, anh Để... Anh cũng như anh Tuấn, anh Mão... cũng đến với chúng em. Nhớ hôm đó Anh Thiếu ở Huế về, nghe trại Vạn Hạnh của chúng em mở ra "từ thành phố đến thôn quê" cũng "khen" 1 câu nghe "sợ" luôn: "Nè, mấy - mấy Chú đánh du kích mà mở đại học quân sự hả? Coi chừng, phải cẩn thận đó nghe, không phải giỡn chơi mô đó, ở đây chớ ở Thừa Thiên, Huế thì không được mô!" Em thưa lại: "dạ tụi em vừa học vừa niệm Phật Anh ơi, có Chư Long Thần Hộ Pháp che cho tụi em rồi, anh Từ nói rứa!" Sau này lúc gặp Anh (Hựu) em kể lại, Anh thêm: Ủ, Từ có nói với Anh liên

Nhớ Người Anh Cả

Kính dâng chơn linh anh Cả Tâm Huệ Cao Chánh Hựu

*Tin anh mất bằng hoàng thảm thiết
Đau biết rằng sanh diệt lẽ thường
Lâm sao nén được đau thương
Nét cười còn đó, dặm đường còn xa*

*Từ xứ Huế la đà cảnh trúc
Xuối Bắc Nam vinh nhục đã từng
Lao tù mấy độ gian truân
Trùng dương xa cách mịt mùng nước non*

*Chỉ bến vững lòng son không đổi
Để Tình Lam còn nối năm châu
Ươm mầm Sen Trắng thanh cao
Truyền bao thế hệ vẹn màu áo lam*

*Cùng huynh đệ đồng cam cộng khổ
Đau trải bao sóng gió ba đảo
Tay nâng Pháp Bảo truyền trao
Phát tâm lập nguyện đi vào đời nơ*

*Làm Sư Giả tốn thờ Lý Tưởng
Nếu gương lành soi hướng Trí Bi
Tâm thành đất Phật khắc ghi
Dắt dìu tuổi trẻ hành trì nguyện sâu*

*Đàn em đó năm châu mong đợi
Nón tử ân còn gọi nắng mưa
Mà người đã vắng chùa xưa
Thống tay vào cõi sao thưa trắng mờ*

*Thân tử đại đến giờ trả lại
Chỉ còn đây Vó Ngại Bi Tâm
Anh đi về cõi thậm thâm
Nén hương tiễn biệt âm thầm tiếc thương*

*Bi Trí Dũng con đường vạch sẵn
Đàn em thơ cố gắng thực hành
Chính là nhớ bậc đàn anh
Cùng là đến đáp ân lành Phật xưa*

Tâm Quang

Brisbane, Úc Châu, Mạnh Thu 2009

lạc chư Long thần Hộ Pháp ở đây rồi! không sao đâu! Anh bao giờ cũng lạc quan yêu đời và luôn nói đùa làm cho mọi người yêu đời theo!

Năm 92 lại được gặp Anh ở Mỹ - thì ra Anh và chúng em đều qua đây năm 92. Ở Hải ngoại, Anh cũng tiếp tục "sự nghiệp GDPT" và trong hơn 15 năm trời Anh đã gây dựng nhiều cơ sở đáng kể như nhóm "Tự nguyện Hướng về Quê Hương" (TNHVQH), BHD Hải Ngoại, BHD Thế Giới ... song song với những dấu ấn đó là những lần Anh vào ra bệnh viện, lúc đầu chỉ có ACE /GDPT Hoa Kỳ cầu an cho Anh, dần dần cả Âu Châu, Úc Châu ... cả Hải ngoại cầu an cho Anh. Thế nhưng hể mạnh khỏe lại là Anh lại đi lượn lon nhóm trong khi đi dạo để lấy tiền gửi vào quỹ TNHVQH. Cứ mỗi lần Anh đi Đại Hội : từ ĐH năm 97 ở San Diego, qua ĐH 2004 ở Hannover, đến ĐH của Úc Đại Lợi, qua ĐH Bodhi Gaya (Ấn Độ) v.v... là Anh có thêm nhiều đệ tử, nhiều em kết nghĩa, đặc biệt là mấy cô "Út Cao" - Ở Việt nam em được Anh kêu là Út - rồi qua đến đây em có thêm nhiều em Út nữa như Út Thái Hiền, U. Tú An, U. Trúc Quỳnh ở Úc Đại Lợi, Út Kim Khánh ở Hoa Kỳ v.v.. (bên Nam em chưa biết hết) chúng em được kết nối, quen biết và thương mến nhau sâu đậm _mặc dù khoảng cách tuổi tác rất xa nhau - là nhờ Anh; đây có lẽ là món quà tinh thần quý nhất mà Anh đã tặng cho chị em chúng em.

Đại hội Thế Giới lần I ở Bodhi Gaya xảy ra lúc Anh đang bệnh thật nặng, bác sĩ không cho đi nhưng Anh nhất định đi với ý nguyện rằng đi đến đất Phật về có chết cũng vui; chúng em thật lo lắng... nhưng nhờ quyết định tâm đó, Anh là người huynh trưởng duy nhất trong GDPT từ trước đến nay được thọ cấp Dũng dưới cội Bồ đề lịch sử với sự chứng kiến của chư Tôn Đức và đông đảo ACE Huynh trưởng đến từ khắp nơi trên thế giới - có lẽ từ xưa đến nay cũng chưa từng có lễ thọ Cấp Dũng nào trang nghiêm huy hoàng điểm lệ bằng, rất nhiều bóng áo Vàng của chư Tôn Đức, có cả ba vị Thầy truyền ánh sáng Từ Bi và Trí tuệ đến cho Anh và ACE bao chung quanh dự lễ, chúc mừng, rơi nước mắt và lau nước mắt cho Anh nữa! Trên đường trở về lại trú xứ Hoa Kỳ, trong chuyến bay từ Bangkok về San Diego, em lại được may mắn có duyên ngồi bên cạnh Anh. Vì khi ra đến phi trường Bodhgaya rồi bay qua Bangkok, Anh phải đi bằng xe lăn nên em không được đi cùng Anh như lần đến Ấn Độ, em phải lo mọi thủ tục giấy tờ cho kịp để lên máy bay ở Bangkok trở về San Diego. Nhưng khi chiếc ghế trống bên cạnh lại có Anh bất ngờ xuất hiện ngồi vào, em cảm thấy mình thật là may mắn, mặc dù lúc này Anh rất mệt, không thể nói chuyện nhiều, Anh chỉ cho em xem chân Anh sưng vù lên mà em cảm thấy rất chua xót vì không thể làm gì được cho Anh bớt đau đớn... Mặc dù vậy Anh vẫn chuyện trò vui vẻ; Anh nói: chỉ có 2 anh em mình về sớm thôi, các ACE khác được đi thăm ba động tâm nữa... em "cãi": không phải vậy đâu Anh ơi, em thấy anh Lộc và anh nào đây cũng về, nhưng không đi cùng chuyến bay với mình... (sau này mới biết mấy ACE đó xuống Bangkok để về VN chứ không về Hoa Kỳ)... Em nhắc Anh nhắm mắt ngủ đi cho bớt đau... Khi máy bay đến San Diego, xe ambulance đến đón Anh ngay để đưa vào bệnh viện chứ không phải qua nhiều thủ tục như em để trở về Houston. Em nhìn theo Anh mà trong lòng vô cùng lo lắng vì không thấy có Pháp với Kiên bên cạnh Anh, giờ đây Anh thật là cô đơn quá... Cũng may lần ấy Anh vào bệnh viện được các Bác sĩ đặc biệt chăm sóc nên lại qua được một cơn hoạn nạn. Tháng 10/2008 em lại được cùng ACE gặp lại Anh ở Đại Hội Thế giới kỳ II và ĐH Hải ngoại kỳ IV - Lần này đến Bangkok mọi chuyện suông sẻ hết, Quốc nội và Hải ngoại để huê sum họp không có những màn xố phối như Đại hội Ấn Độ mà phái đoàn Quốc nội bị chặn lại, không có việc Anh (Hạ) bệnh quá nặng mà vẫn đi (nhưng lần này Anh cũng mới xuất viện ra là đi Đại Hội liền!)... Đi về, ACE cũng vẫn liên lạc thường với nhau; chỉ có một "biến cố" là Anh từ chối làm kemo... rồi từ chối nhận

Xem tiếp trang 12

■ ĐỒNG THÁI
PHAN VIỆT QUỐC

Yêu Thương và Hy Vọng

Kính tiến hương linh anh TÂM HUỆ

*Một vì sao vừa rụng
Giữa đêm buồn mênh mang*

*Anh già từ cõi thế
Niềm đau ứa hai hàng*

*Vườn Lam anh vun xới
Bão giông phá tan tành*

*Những lời không thể nói
Anh gửi theo mây ngàn...*

*Tình anh vẫn còn đó
Thắm đượm từng cảnh lam
Những cánh hoa vẫn nở
Vẫn âm thầm tỏa hương*

*Hái những cánh hoa lam
Kết thành vòng hoa tang
Kính tiến anh lên đường
Một lần và mãi mãi*

*Xin hãy nắm tay nhau
Cùng ca "Dây Thần Ai"
Cùng xây lại vòng tròn
Yêu thương và hy vọng.*

Seatac 03/25/2009

Một ánh sao mai vừa rụng vỡ

Hôm qua được tin Anh vừa bỏ, bỏ lại trần gian bỏ lại đời, bỏ màu lam cũ thần thương đó, để mãi đi về cõi xa xôi.

Anh Huệ đi rồi bao nhớ thương, như là trụ cột gãy bên đường. Đường như nhà bỗng nghiêng nghiêng ngã, một sớm xuân về giữa gió sương.

Em nhớ làm sao những con đường, con đường chánh pháp với tình thương, Anh là chim phượng đem hoa trái, trên những khung vườn của áo Lam.

Và rồi những năm tháng trại trường, hình Anh là ánh sáng mệnh mang, có Anh là có trời hoa mộng, giữa những đoạn đường nắng chói chan.

Sáng nay chợt nhỏ đôi hàng lệ, bất ấn chào Anh tiễn với vàng, tiễn ánh sao trời vừa rụng xuống, lý tưởng rơi theo chút ngõ ngang.

Vậy thôi là hết là ly biệt, em ở Anh về với hư không, Áo Lam Sen Trắng buồn như đã, có gì tan vỡ giữa mệnh mong.

Thứ Tư ngày 25 tháng 3 năm 2009

Một đóa Sen thơm ngát... tiếp theo trang 11

email của các nơi đổ về... thì ra Anh chuẩn bị ra đi trong thanh tịnh yên lặng tuyệt đối! Em xin tôn trọng quyết định của Anh.

Cuốn phim dĩ vãng xa và gần đã đi đến đoạn cuối; em tạm dừng đây để đọc những tin tức về Lễ Tưởng Niệm, về Tang Lễ v.v... của Anh, em được nhìn thấy Anh nằm trong quan tài, nét mặt bình thản như đang ngủ; chung quanh cũng đầy đủ những người thân trong gia đình và ACE trong GDPT... Tin giờ chót, đã có mặt những vòng hoa của BHD Thế Giới, BHD Quốc Nội, BHD Hải Ngoại, BHD Hoa Kỳ v.v... ACE đang dự lễ Tang của Anh có chư Tôn Đức chủ lễ, lễ Phát tang cũng được đưa lên Hải Triều Âm TV để ACE ở xa cũng được vọng về... Xin Anh thanh thản ngủ yên nha! Bao nhiêu tâm nguyện đã đạt rồi,

Kính lạy bái biệt Anh, Đóa Sen Trắng tỏa ngát hương thơm từ bi đến tận cùng của chúng em!

Tâm Minh Vương Thúy Nga

Vĩnh biệt Anh Cả Gia đình Phật tử

Tưởng niệm anh Tâm Huệ - Cao Chánh Huệ

Chiều Cali nắng vàng
Mà sao trời se lạnh
Nghe hối tiếc chiều nay
Khi anh Cả ra đi

Anh thạch trụ nhà Lam
Khiêm cung và từ tốn
Sống cuộc đời âm thầm
Dựng xây cho tổ chức

Một người anh mẫu mực
Anh suốt đời hy sinh
Cho đạo pháp dân tộc
Cho thế hệ đàn em

Anh đóa sen tươi mát
Trong vườn Lam thân yêu
Hương của người bất ngát
Trong cuộc đời tiêu điều

Anh đi mà sống mãi
Trong lòng các Lam viên
Chúng ta là nối tiếp
Sự tiếp nối nhiệm mầu.

Tâm Thường Định-Bạch Xuân Khỏe

Sacramento, California 3/24/09

Là sứ giả GĐPTVN

Tổ chức GĐPTVN như một đóa sen sung sức, đâm chồi nảy lộc từ đất Thần Kinh rồi trải rộng dần đến mọi miền quê hương và, gần đây, lan tỏa cùng khắp hải ngoại.

- Là Sứ giả của Tổ chức, người Huynh trưởng phát nguyện trọn đời phụng sự Đạo Pháp, phụng sự GĐPTVN.
- Là sứ giả, người Huynh trưởng nhận mệnh lệnh của chính mình: mệnh lệnh của Con Tim, Khối Ốc của chính Huynh trưởng đã tìm ra hướng đi của cuộc đời: Lý tưởng GĐPT - Đó cũng chính là tín nguyện khi quy y, lúc đeo Hoa Sen, khi phát nguyện Thọ Cấp.
- Là Sứ giả, người Huynh trưởng thọ nhận di huấn của Tổ chức: Đó là Nội Quy, Quy Chế đã được un đúc truyền thừa - Đó là di huấn của chư sáng lập viên, của quý Anh Chị tiền bối và, cao hơn hết là di huấn của Đức Phật.
- Là Sứ giả, người Huynh trưởng tiếp nhận hai nhiệm vụ song hành: tu học rèn luyện, đồng thời dẫn thân đem đạo vào đời. Hai nhiệm vụ này là hai tín lực nhân quả và tương duyên, suốt đời Tự Độ và Độ Tha của Huynh trưởng.
- Là Sứ giả, người Huynh trưởng luôn luôn tâm niệm "Vô ngã-vị tha", hòa đồng cùng tập thể, thương yêu đùm bọc nhau, sách tấn nhau đồng hành tinh tấn và đồng thời nêu gương cho thế hệ kế thừa.
- Là Sứ giả, người Huynh trưởng luôn điều phục Thân, Khẩu, Ý ở mọi nơi, trong mọi lúc, và mọi hoàn cảnh..., bằng cử chỉ, hành động, bằng ngôn ngữ, tác phong - của Chân Chính Phật Tử.
- Là Sứ giả, người Huynh trưởng không xao lãng tu học và hành trì Chánh Pháp-Phật Pháp là hành trang quan trọng nhất để Huynh trưởng thực hiện sứ mệnh cao cả thọ nhập. Phật Pháp không phải là lý luận suông, cũng không phải là giáo điều trang sức cho nhận thức. Đạo Phật, đích thực, là Đạo thực hành.
- Là Sứ giả, người Huynh trưởng tâm niệm: Mang niềm tin đến các em, đến mọi người, cho quốc gia, dân tộc..., bằng tâm huyết, bằng hành động cụ thể và thiết thực, bằng gương sáng hiển hòa, nhấn nhé, tháo vát, "nói ít làm nhiều"; và bằng cách khai sáng hiển lộ tiềm lực và khả năng Từ Bi-Trí Tuệ-Dũng Mãnh của Đạo Phật nhập thế.

Với thời gian ngắn ngủi của một kiếp người, chúng ta nguyện tinh tấn, kiến lập an lạc-hạnh phúc cho chính mình, cho các em mình, cho gia đình mình, cho tổ chức, cho Đạo pháp, cho Dân tộc và cho nhân quần xã hội...

Một chút với Anh

Tên Anh nghe cũng rất lâu
Huyền Quang - Viên Lạc bắt đầu gặp Anh.
Hội thảo với mắt trong xanh
Nơi nắng hòa nhã - chân thành gửi trao:
"Anh Chị Em - có ai nào (!)
Trao nhau tiếng hát, lời chào thân thương."
Người Anh vốn nặng Quê Hương
Tâm Anh tha thiết Lam Vườn tỏa ra.

Ngồi nhớ lại Huyền Trang III
Ở trong kỷ ức hiện ra đong đầy.
Anh Cả ơi! Em nhớ đây.
Chuyến xe em chở Anh đầy nợ duyên:
Hai Anh Em cưỡi yên thuyền
Mãi rong chơi mãi chuyện mình chuyện ta;
Nhờ đó em mới tìm ra
Anh Em mình lại bà con rất gần.

Câu chuyện nơi vẫn chưa dừng
Chuyến bay mời gọi phải ngưng chuyện trở.
Email:
"Em về đêm đó co ro!",
"Còn Anh cũng chẳng thẳng cơ gì đâu;
Anh Em mình đã ấm no
Lo cho Huynh Trưởng thập thò sống đêm
Ước mong một chữ sống êm
Sống Đời-Giữ Đạo đẹp thêm Lam hiền.

QUANG NHÃ

Mất mà còn

Trong thời gian gần đây, vài huynh trưởng GDPT lớn tuổi, tuy chưa lớn lắm, có vài người đã lần lượt vì bệnh duyên mà rời khỏi nhà Lam vĩnh viễn và GDPTVN đã đứng ra lo tang lễ.

Trước đây Tang lễ anh Từ, anh Tú, tôi có dự, còn tang lễ chị Cúc ở Huế, anh Mão ở Nha Trang, chị Chung ở Đà Lạt thì tôi vắng mặt, nhưng được anh em kể lại rành mạch chi tiết với nhiều cảm xúc đặc biệt người kể cũng như người nghe.

Gần đây, Tang lễ anh Trung cử hành tại chùa Từ Vân (Cam Ranh). Khi anh Trung quá yếu, anh em có báo tin, nhưng vì Phật sự xa, tôi không về kịp. Giờ phút cuối không nói được, nhưng anh Trung cũng cầm que chỉ vào các chữ cái ghép lại thành ba chữ "Thầy Minh Tâm". Ý anh Trung có lẽ muốn nhắn tôi về thăm hay muốn đám tang của anh, tôi phải có mặt? Trước linh đài của anh Trung, một huynh trưởng cấp Tấn, một Trưởng Ban Hướng Dẫn GDPT Cam Ranh mấy nhiệm kỳ, một Phật tử trung kiên của Giáo hội, tôi thật xúc động nên trong lễ Tịch điện thuyết linh, tôi vận dụng tám thành cầu nguyện và đem hết sở học, sở tu để truyền đạt cho thần trung ấm của anh Trung cũng như anh Tình ở Diên Khánh (Nha Trang) khi bệnh duyên trở nặng tôi đến thăm, anh Tình cũng gắng gượng chấp tay chào hỏi, tám tình vài tiếng (tôi nói vài tiếng vì anh không đủ sức nói được vài câu). Mấy hôm sau thì anh Tình chết, tôi cũng có mặt cùng quý Thầy ở Diên Khánh cử hành lễ Quy linh Thuyết linh.

Năm 1968 đến 1970 làm Phật sự tại Cam Ranh, tôi đã cùng với anh Trung và các anh chị trong BHD - GDPT Cam Ranh phục vụ Giáo Hội PGVNTN và hướng dẫn các em tu học. Đến Phan Thiết 1971, gặp anh Tình trong BHD - GDPT Bình Thuận, nên chúng tôi có dịp đồng cam cộng khổ, chia sẻ ngọt bùi, đạo tình sâu đậm, nay kẻ ở người đi không khỏi chạnh lòng! Hai tang lễ này đều do GDPT cùng với tang gia phối hợp tổ chức, không khí thật ấm nồng đạo vị, chứa trọn đạo tình, nhất là tình Lam thì rất rõ nét.

Gần nhất, tang lễ anh Nguyễn Đức Nga HT cấp Tấn, BHD GDPT Bà Rịa Vũng Tàu tổ chức tại Ba Tô (Xuyên Mộc) cũng đặc biệt như thế vì vợ con anh Nga giao trọn quyền tổ chức tang lễ để GDPT hoàn toàn chủ động.

Dù ở đâu, Cam Ranh, Diên Khánh, Xuyên Mộc, Sài Gòn, tôi cũng thấy chung một nét rất đẹp, rất quý, rất đáng trân trọng, đáng nêu cao, đó là "TÌNH LAM". Các em Oanh Vũ, Thiếu Nam, Thiếu Nữ, các huynh trưởng lão thành đều chung sức chung lòng lo tang lễ như chính lo cho người nhà, những dòng nước mắt, những băng tang màu Lam trên ngực áo, những bàn tay nhỏ nhắn xinh xinh của các em Oanh Vũ, Thiếu Nữ chăm chú kết xe tang, những cánh tay khỏe mạnh của các em Thiếu Nam kết Phật đình, Long đình, bàn án, những đôi vai lực lưỡng của các huynh trưởng nghiêng vào khiêng quan tài,

Thương tiếc Anh

Kính dâng:

Hương linh người anh Cả trong Gia Đình Phát-Tử
Huynh-Trưởng Tâm-Huệ - Cao-chánh-hh-Hộ

Tâm-Huệ anh hỡi!

Chao ơi! Sao quá bất ngờ,

Mới gặp nhau đó, anh chừ ra đi!

Giật mình cứ ngỡ chi..chi.

Người anh Cả ấy biệt ly...mất rồi!

Tâm-Huệ anh hỡi!

Ngậm ngùi chẳng nói thành lời,

Buồn trong tiếng nấc đành...thời giả từ

Ôi đời nghiệt ngã thế ư?!

Cuộc chơi còn đó anh chừ bỏ đi.

Tâm-Huệ anh hỡi!

Khóc anh, anh cũng ra đi,

Trần gian cõi tạm, luyến chi nữa mà.

Sắc, không...chỉ một sát na,

Người còn, kẻ mất, đời là phù du.

Tâm-Huệ anh hỡi!

Đời là một cõi hư vô,

Dòng Sinh, Tử ấy...ai ngờ được chẳng?

Anh giờ xa lánh cõi trần.

Lần theo ánh Đạo...đến gần...giác chân.

Tâm-Huệ anh hỡi!

Sinh, Tử chỉ một sát na,

Cũng là duyên nghiệp, nọ là biết chẳng?

Bây chừ thấy, bạn xa gần,

Về đây cầu nguyện cho anh...thoát đời.

Tâm-Huệ anh hỡi!

Anh giờ đã bỏ cuộc chơi,

Biến thành tro bụi để rồi tung bay.

Bao la khắp chốn đó đây,

Về nơi miền viễn...hóa thấy..vợ thương.

Lake Forest, cuối Xuân Kỷ-Sửu

March 24, 2009

Tâm-Tường-Lê-đình-Cát

Nam Mô A Di Đà Phật

*Dù biết cuộc đời không có gì tồn tại vĩnh viễn,
vẫn không khỏi buồn ngủi đau xót khi Huỳnh
Trưởng Tâm Huệ Cao Chánh Hựu đã lìa bỏ đàn
em Áo Lam để về cõi Phật An Lạc Thanh Tịnh.*

*Không còn được nghe tiếng nói người Anh Cả Áo
Lam Hải Ngoại quý kính tâm sự qua điện thoại...
không còn được nghe những lời Anh nhắn nhủ...
ủng hộ tinh thần giúp vượt qua bao chương
duyên cản trở... và còn đâu giọng hát tiếng cười
giúp vui của Anh qua điện thoại...*

*Nay, hồi tưởng lại, tất cả những âm thanh này
chợt vang vọng bên tai trong niềm cảm xúc vô
vân!*

*Nhớ lại ngày nào nhận được những hàng chữ
của Anh về cuốn 50 năm Xây Dựng Gia Đình
Phật Tử. Được hội ngộ kể cận Anh năm 2000
nhân dịp Đại Hội GDPT VN tại Hải Ngoại kỳ II
tổ chức tại Đức Quốc... năm 2004 dịp Đại Hội
GDPT VN Trên Thế Giới kỳ 1 và Đại Hội GDPT-
VN tại Hải Ngoại kỳ III tại Bồ Đề Đạo Tràng - Ấn
Độ ... và năm 2008 tại Đại Hội GDPTVN trên
Thế Giới kỳ II và Đại Hội GDPTVN tại Hải Ngoại
kỳ IV tại Bangkok-Thái Lan.*

*Tin chắc rằng Hương Linh Anh Cả Tâm Huệ Cao
Chánh Hựu đã về cõi Phật, nhưng gương sáng
tận tụy với Tổ Chức và lòng Từ Bi của Anh vẫn
còn sống bên đàn em Áo Lam mãi mãi và bất
diệt.*

*Thành tâm kính bái Hương Linh Anh Cả Tâm
Huệ Cao Chánh Hựu.*

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

Diệu Hồng Cam Thị Hằng Nga
(Pháp Quốc)

những bữa cơm chay đạm bạc của các bác Ban bảo trợ với lời lẽ thân thương, ân cần "các anh chị và các em ăn cơm đi để mà làm việc, gắng ăn cho nhiều để còn thức đêm mà lo cho chu đáo". Tôi cảm nhận trọn vẹn tình thương yêu kính mến của mọi người đối với các Huỳnh trưởng đã mất. Chấn tình thấm đượm đó, tình yêu mến cao cả đó, nghĩa tình đẹp đẽ đó, tôi nghĩ: Chỉ có trong GDPT, trong tổ chức áo LAM, không chủ quan, nhưng chắc chắn như thế, vì tôi có dự hàng trăm lễ tang và thấy rất rõ: Tình đời? Có, mà hơi hợt, Tình cốt nhục? Có, mà chưa sâu. Tình bằng hữu? Có, mà ít thấm đượm (chỉ trừ tang lễ các Hoà thượng, Thượng tọa, Đại đức Tăng Ni mới đông hơn, đẹp hơn, trang trọng hơn mà thôi). Chưa nói đến, người ta còn lợi dụng tang lễ mà ăn nhậu, cờ bạc, buôn bán, khoe khoang trên xác chết! Mặc sự đời, trong nội bộ, mình tự biết mình. Tang lễ Hoà thượng Tâm Thanh, GDPT khắp nơi tụ về Vĩnh Minh chung vai gánh vác từ việc lớn đến việc nhỏ với niềm thương tiếc khôn nguôi. Tang lễ anh Trung, anh Tình GDPT Khánh Hoà tận tâm phục vụ. Khi anh Nga nằm xuống, GDPT Bà Rịa Vũng Tàu đã khóc, đã sát cánh với nhau lo lễ, đem hết tâm trí phục vụ như chính đang lo cho cha mẹ, anh em của mình, sức khỏe bản thân các em không quan tâm, mất thời gian, các em không để ý, tốn kém, các em chẳng nề hà, trở ngại, các em cố vượt qua. Tình Lam trên hết, tình thương bao phủ, các em đã hy sinh, không đắn đo, không tính toán, không e ngại, mấy trăm con người ngồi cầu nguyện và nghe thuyết linh không có một tiếng động nhỏ, chỉ nghe tiếng thở nhẹ của mấy trăm buồng phổi nhịp nhàng với tiếng pháp âm hoà nhập len nhẹ vào hồn. Đám tang người đưa dài cả cây số, mưa dầm ướt các em vẫn không rời hàng ngũ, có xe các em vẫn không lên, nghiêm trang đi bộ gần 5 cây số, hình thức không quan trọng, nhưng lấy gì để đo được chấn tình? Đồng bào các tôn giáo cũng bày tỏ cảm tình, các cán bộ công quyền cũng tỏ lòng nể phục, quý Ông, quý Thầy, quý Cô cũng cảm nhận nơi GDPT một tinh thần kỷ luật khá cao, một "TÌNH LAM" thấm sâu vào xương tủy, vì ở nơi đó không chúc, không quyền, không danh, không lợi - ở nơi đó chỉ có một thứ "ĐẠO TÌNH" bất di, bất diệt.

Vì thế, nên tôi khẳng định rằng "các Huỳnh trưởng trung kiên của Giáo hội, của tổ chức áo Lam, chết không bao giờ mất" đừng để cho "sống mà xem như đã mất lâu rồi" phải không GDPTVN?

60 năm rồi - Tình Lam bất diệt

60 năm rồi - Hương Lam ngát lòng.

Nghĩa này trao tận từ giờ biệt ly...

I.

Có lần, tôi được nghe kể một giai thoại về anh Nguyễn Hùng Võ Đình Cường trong những ngày cuối đời, khi một số anh chị em huynh trưởng thân quen đến thăm, chợt thấy có một chồng thư cao ngổng mà hầu hết trong đó là những lời lẽ trách hờn nặng nề. Mọi người bức xúc xin phép Anh Cường đem hủy đi, nhưng Anh không tán đồng mà còn can ngăn. Đại khái câu nói ấy tôi nghe như vậy: *“nên tôn trọng những người đã từng viết thư, hoặc buông lời oán trách tôi, vì họ là những người thương Đạo nên đã gắng giec tôi như vậy...”*

Người sống thường ví von “Nghĩa tử, nghĩa tận”, tức là khi ai đó đã qua đời, kẻ sống cố gắng làm hết tất cả mọi nghĩa cử tốt đẹp đối với người vừa nằm xuống. Ấy vậy mà trong trường hợp này tôi nhận ra một lẽ khác, trái nghịch, là phải chẳng hơn ai hết - Anh Cường - tận giờ phút lâm chung đã bày tỏ một thái độ “nghĩa tận” đầy ý nghĩa đối với những người còn sống, những người một thời khinh thị mình.

II.

... Hôm qua nhận tin anh Tâm Huệ Cao Chánh Hựu mệnh chung do Huệ Trí từ San Diego trực tiếp gọi điện thoại báo tin, lúc này tôi không có phản ứng gì ngoài một hơi hít thở nhẹ và im lặng, nhưng tôi không thể nào không tìm một chỗ ngồi riêng sau đó, một mình... khóc.

Khóc Anh và khóc Tổ Chức đoàn trường gieo neo!

Anh Tâm Huệ Cao Chánh Hựu là một trong những trưởng niên tiên phong, mang cấp

bậc và vai trò cao nhất của tổ chức Gia đình Phật tử Việt Nam, song Anh lại là người ít “đại diện”, “phát biểu”; ít ban bố “quyết định”, “huấn thị” hay “tuyên ngôn” v.v... Chúng ta chỉ có thể tìm thấy trên những trang giấy còn để lại, trong những đoạn văn còn lưu giữ, hay những văn kiện lưu chiếu... là những dòng văn cách điệu óng ả như thơ, như nhạc, như lời ru thấm đượm hồn Lam và ý Đạo. Anh luôn căn dặn các anh chị em Lam viên thích theo “nghệ thuật thư ký” như Anh đã từng, thì khi viết, lúc nói năng phải luôn tâm niệm “Phật hóa hành chánh”.

Vào giữa thập niên 90 tình trạng phân hóa vô cùng sâu rộng trong tổ chức Gia đình Phật tử Việt nam tại Hoa Kỳ, nhân khi đó Ban Hướng Dẫn Miền Quảng Đức tổ chức trại Hiếu, tôi ngỏ xin Anh Hựu ghi cho một câu khẩu hiệu thật ấn tượng để thực hiện trong trại, cốt ý là đánh mạnh vào tâm thức của anh chị em Huynh trưởng và đoàn sinh tham dự tính đoàn kết bất khả phân truyền thống lâu bền của tổ chức Gia đình Phật tử. Anh nói đợi vài ngày sẽ cho biết.

Rồi vài ngày trôi qua, những tưởng anh sẽ nghĩ ra và cho một câu gì cao xa lắm, ai ngờ anh viết cho tôi một tờ giấy gọn, gói qua đường bưu điện. Trong giấy anh viết tay: “ĐÂY GIA ĐÌNH, CHÚNG THÂN ÁI”. Điều này bấy giờ nghe thật gần gũi, giản dị, nhưng sao vẫn luôn là một ước mơ của hàng hàng lớp lớp đoàn viên áo lam bốn phương!

Hôm nay ngày tiễn Anh, tôi bồi hồi ngồi nhớ lại những công trình mà anh đã gây dựng nói riêng cho tòa nhà Lam ở hải

ngoại, mà trong một giai đoạn ngắn ngủi nào đó tôi vinh dự được hiện diện để vô tình như một nhân chứng, vì nhiều khi ngoài lúc thấy Anh cười vui, hăm hở với những thành quả có được cho đàn em áo Lam..., lại là những dòng nước mắt lăn dài trên hai gò má.

III.

Anh Hựu ơi, em còn nghe văng vẳng những nỗi ưu hoài về Đạo Pháp, Dân tộc và Tổ chức của Anh từ những ngày Anh vừa đặt chân đến Hoa Kỳ, sau những buổi trại Kỷ niệm 50 thành lập Gia đình Phật tử Việt nam tổ chức ở San Jose, CA đầy đầy gây chấn; lần Hội Nghị Ban Hướng Dẫn Lâm Thời Gia đình Phật tử Việt nam Hải ngoại tận San Diego, CA ngập ngụa chương duyên nội tại; và những ngày Đại Hội Gia đình Phật tử Hải ngoại tại Viên Giác - Đức Quốc năm 2000 với biết bao điều thử thách và nguy cơ rình rập v.v..., sau những giờ phút nhộn nhịp hân hoan trình diễn đó, còn mấy ai tận tường duy chỉ có một bóng dáng từng lúc già nua hơn, vẫn khắp khềnh từng ngày lui tới căn phòng bé nhỏ mượn tạm để làm nơi sinh hoạt Phật sự. Ở đó anh vẫn ấp ủ niềm hoài bão quy tập áo lam bốn phương về chung một mái ấm Gia đình; Anh say sưa miệt mài làm cái công việc của một sứ giả áo Lam “sửa chữa những lỗi lầm cho đàn em” mà, hiện thân Anh là hạnh nhân nhục tình tấn vì chưa bao giờ thốt lời than thở hay oán trách.

Từ giờ phút ra đi này, sẽ không còn ai có thể thay Anh nói lên hành trạng mà suốt cuộc đời Anh đã VÌ - VỚI - CHO Đạo Pháp, Dân Tộc và Gia đình Phật tử Việt nam. Và càng không còn ai có thể miễn cưỡng nói

Áo Lam Kính viếng

Nam Mô Tiếp dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật.

Thương ơi giây phút rụng rời!

San Diego, Cali ở vị trí nào trên bản đồ thế giới!

Cách Huế - Sài Gòn, Việt Nam mấy đại dương xa?

Từ đạo phong ba bốn biển là nhà

lên những điều uẩn khúc, lòng trắc ẩn mà Anh đã nếm trải, khắc phục để hoàn thành sứ mệnh của người huynh trưởng Áo Lam suốt hai thập niên qua tại Hoa Kỳ nói riêng và Hải ngoại.

Đường lịch sử muôn trùng, vấy đầy bụi mờ, giữa những mảnh vụn thời gian gá ghép, tối thành tấm ngưỡng vọng TÂM Anh luôn hiển hiện rực sáng như đóa kỳ hương trong vườn Vô Ưu, soi tỏ HUỆ giác cho đoàn áo Lam đều bước lên đường từ những ngày tháng mạc vận hôm nay và những ngày sắp tới, bằng chính ca khúc Anh bắt nhịp: **"ĐÂY GIA ĐÌNH cùng nhau CHUNG THÂN ÁI..."**

Anh Hựu ơi, hôm nay ngồi hát phẩm khúc ca này, sao niềm hân hoan của những buổi lên đoàn chợt tắt, em hiểu mình đang hát... khóc tiễn Anh đi... thật xa!

Anh đi, về giữa buồn, vui
nghĩa này trao tận từ giờ biệt ly.

Mặc cốc, 26 tháng 03 năm 2009

Thương tiếc Anh Tâm Huệ Cao Chánh Hựu

QUẢNG PHÁP Trần Minh Triết

Khi hội ngộ, lúc chia tay như bèo mây vờ định

Người đến, kẻ đi đều do duyên không hẹn trước

Biết bao giờ gặp lại để xây hội trường hoan.

Hôm nay,
trời quê hương tiết Thanh Minh nắng vàng
đầu Hạ

Biển Bắc đang ầm ầm từng lượn sóng bạc
đầu gợn nhớ tiết Đông qua

Nghe tin anh đã xuôi tay buông thả
Thu thần thoát hỏa lìa xa chốn bụi hồng.
Như rừng động địa cầu,

Bao nhiêu áng mây sầu cuộn cuộn giăng
khắp không gian vô tận.

Dẫu biết rằng
80 năm cơ còn chi luyến tiếc!

Đã định được ngày về khi anh từ chối
điều trị thuốc thang.

Chín năm qua ngoài hai trái tim trong
lồng ngực

Từng hạt máu vi bào liên tục dấy nghiệp
châu thân

"Bất sanh, bất diệt thương chân
Đã không Ngũ Uẩn, đơn đau thế nào!"

30 năm trước rừng trắng Bát Nhã
Bao giọt đắng cuộc đời hầu như chỉ dành
trọn riêng anh.

Hôm Đại Hội Gia Đình Phật Tử tại Thái
Lan

anh ước mong về lại Thế Chí Đông Huyện
Phong Điền, Cố Đố Huế
để được bước những dấu chân trần trên
mảnh đất quê cha.

Xem tiếp trang 32

Nhân vật & sự kiện...

Lễ Hiệp Kỳ năm thứ 40

GDPTVN. Nhân Hủy Kỳ lần thứ 40 của Đạo Trưởng Tâm Minh Lê Đình Thám. Hơn 600 Huỳnh Trưởng và Đoàn Sinh GDPT Việt Nam vân tập về Tu Viện Quảng Hương Già Lam ngày 7 tháng 3 âm Lịch để thiết lễ tưởng niệm. Tổ chức GDPT Việt Nam đã công nhận ngày này như là Lễ Hiệp Kỳ chung hằng năm nhằm tưởng nhớ công hạnh của tất cả Huỳnh trưởng và Đoàn viên quá cố.

Nghiêm trang dưới sân chùa Già Lam, Sài Gòn

Huý Kỵ của HTr Cấp DŨNG - Như Tâm NGUYỄN KHẮC TỬ. (sau Hiệp Kỵ 04 ngày).

Chùa VẠN PHƯỚC, sáng ngày 05-4-2009 nhằm ngày 11-3 Kỷ Sửu - Năm nay, Hương linh HTr đã túc duyên có sự viếng thăm Chú nguyện của TT Thích Tuệ Sỹ - thành viên Hội đồng Cố vấn Giáo Hạnh GDPT VN.

Buổi Lễ dưới sự Chứng minh Chủ lễ của Hoà thượng thượng PHƯỚC hạ TRÍ - Trụ trì Chùa Vạn Phước và Chùa Pháp Vân (Trưởng Thanh Niên Phụng sự Xã Hội), cùng Đại chúng bốn tự. Quý Anh Chị trong Ban Hướng Dẫn GDPT Việt Nam - Quý Anh Chị Cựu Huynh trưởng & Đoàn sinh GDPT VN. Đại diện các Miền, các GDPT.

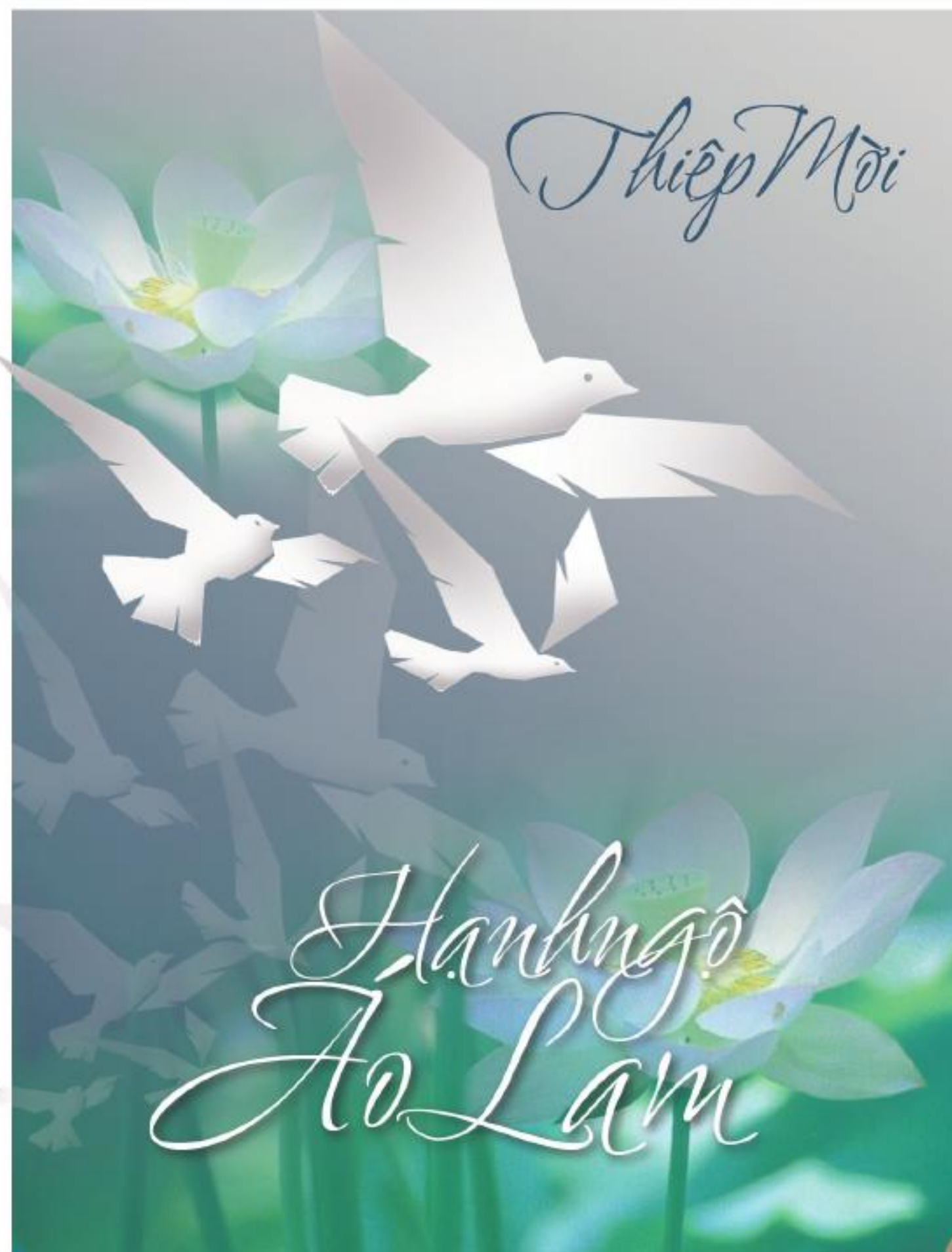
Quý thân hữu - có Anh Huỳnh Bá Huê Dương - Quý Huynh trưởng Hướng Đạo Việt Nam; cùng Gia đình bà con Nội ngoại.

Trong Buổi lễ Hoà thượng Trụ trì - đã ban Đạo từ với Hương linh và toàn thể đạo tràng - Ân triêm Pháp nhũ này đã lợi lạc không những cho hương linh mà cả đồ chúng dự lễ hoan hỷ tín thọ.

THÂN ÁI KÍNH MỜI
QUÝ ANH-CHỊ-EM
HOAN HỖ CÙNG CHUNG
GÓP MẶT TRONG
ĐÊM HẠNH NGỘ
ÁO LAM 2009,
LẦN ĐẦU TIÊN ĐƯỢC TỔ CHỨC
VÀO NGÀY THỨ BẢY

30 THÁNG 5 NĂM 2009
TẠI NHÀ HÀNG EMERALD BAY
5015 West Edinger Ave.
Santa Ana (Góc Euclid & Edinger)

TÂM NGHĨA Ngô Văn Quy kính mời
ĐT: (714) 251-8596

Những dòng thư cũ...

Trương Niên
NGUYỄN MÃN Lê Viết Lâm
(Úc Châu)

*Ba bóng hồng nhớ
"Bộ ba chúng mình"
Chơn Tri ngày cũ,
Tặng anh, tiễn anh.*

Lúc được tin anh xả báo Ta Bà an nhiên cõi Tịnh lúc 5 giờ 55 phút chiều Thứ Hai ngày 23/3/2009 tại Bệnh viện Alvarado, San Diego Hoa Kỳ, chúng em vẫn không sao dấu được nỗi niềm vô cùng xúc động nhớ thương. Ngày xưa A Nan còn bằng hoàng rơi lệ khi Thế Tôn nhập diệt, hướng chi chúng em chỉ là những kẻ phàm phu đang trên đường tu tập chuyển hóa thân tâm, nay phải vĩnh biệt anh, người Anh Cả hải ngoại khả kính, lòng chúng em làm sao

không thương tiếc quên đau được.

Anh ơi,
Buổi sáng ngay sau ngày anh ra đi, khi vén màn cửa sổ phòng ngủ, chúng em ngạc nhiên thấy một hoa đào độc nhất vừa nở trái mùa - hoa nở 24/3, giữa mùa thu thay vì cuối tháng 8 mùa xuân như thường lệ - Chỉ một hoa độc nhất nở trên một nhánh khẳng khiu vươn cao. Chúng em giật mình ngẩn ngơ nói với nhau "hoa của anh Hựu gởi tới", hoa ở đó cả tuần mới rụng. Và ba hoa hồng cúng anh trong Lễ Cầu siêu Tưởng niệm và Thọ Tang tại Chùa Pháp Bảo chiều Chủ nhật 29/3/2009 vừa qua, chúng em mang về nhà kỷ niệm nay vẫn còn tươi tốt lạ thường.

Hôm nay ngồi đọc lại chồng thư cũ năm nào, những dòng chữ thân thương đậm nét của anh vẫn còn đây, những tâm tình nguyện ước trong thư nhắc chúng em nhớ lại những lúc anh em mình tâm sự. Lại càng thương anh.

Thư viết tay, tháng 3/98:

*"Thưa Rừng Nước,
Quê hương chữ S chúng mình, Rừng và Nước chiếm lĩnh trên 2/3 lãnh thổ gấm vóc. Tại "biển ngoài", trong Tổ chức, ở quốc gia địa phương cũng như trên quần hạt Lâm thời Hải ngoại, về cá thể, vai vế của Rừng (chính nhân), Nước (phụ trợ) nghiêm nhiên cũng đã lấn lướt quá tỷ lệ 2/3 tổng thể tín lực nhân quần!*

*Xin ngưỡng mộ chính nhân và phụ trợ
"thân bệnh nhưng tâm vĩnh cửu... bất bệnh!"*

Thùng "ứ đọng" của anh, với rồi đầy-dẩy rồi vơi, và hiện thời thì đang... vun cao! Từ đó, theo hàm số thuận, AN VUI cũng đã nhịp nhàng hòa điệu tăng trưởng với người trách nhiệm qua những trần trở, vấn giải, gửi gắm... được tín cần giao phó mà tỷ trọng tín lực có thể cân bằng với thọ đắc 2/3 của Nước và Rừng!

Anh -Chị- Em chúng ta tại quê nhà, với "nghiệt ngã" thọ nhập, qua vật dụng "dung chứa, cũng có khi uốn nắn theo hình vuông, hình tròn, hình góc, nhưng bản thể Nước bên trong vẫn luôn luôn là H2O nguyên vẹn "bất biến"- Xin đừng chấp dung chứa (TUỔNG), chẳng mấy may ảnh hưởng đến thực thể NƯỚC (bên trong).

Nếu xét TUỔNG để thẩm định phẩm chất thì tất cả những "hành giả" trong các Trại tập trung "Tu Huyền", kể cả người cơ tướng chữ này, đều đã khuất phục quy hàng 180 độ; nhưng sự thực, trái hẳn, nếu xả TUỔNG (giả) tâm NỘI (chân).

Đối dòng, ngẩn ngủ tìm về cội nguồn Rừng Nước thân thương. Với hiện hữu, Rừng Nước... bất tận; với cố tri, đạo tình ... "tận bất" 22/3 ký tên

Email:

3/4/08: "... anh đã tập nhấn nhọc chịu đựng từ thiếu thời, lúc đến với GDPT. Thời gian gần đây, với môi trường đặc biệt, hạnh này càng được thử thách và hình như mỗi lúc tăng trưởng chín mùi..."

Không gian Thiền

■ Living with Zen Art

11/8/08: "... bỏ quê lên Huế tìm đường tiến thân lúc mới 12 tuổi. Bơ vơ hội nhập với đô thị, may mắn, anh tìm được Nguồn Sống: GDPT..."

12/11/08: "... Chơn Tri xưa cũ tại hải ngoại chỉ còn Anh+Lâm+Thủy. Xin cố gắng tìm kiếm thêm những Chơn Tri ẩn danh để chung hình thành Hội Ái hữu Chơn Tri Chợ Cống muốn thuở ..."

Và đây là những thao thức, những tâm nguyện mà em gửi riêng anh, hoặc đôi khi gửi chung cho các ACE khác:

31/3/04: "... Nếu giữa cuộc đời, người ta thường nói thương nhau lắm cần nhau đau, hoặc giận thì giận thương thì thương, thì trái lại trong Đạo, trong GDPT chỉ có thương mà không có giận vì mọi dị biệt bất đồng đều tan loãng trong tinh thần lục hòa..." "Nếu ít nhất một lần trong đời Huynh trưởng chúng ta đã từng thệ nguyện trước Tam bảo, trước tập thể Áo Lam trong lễ Truyền Đăng tục diêm đưa lửa vào tim, trao cho nhau tình thương và

sức sống, thì hôm nay là lúc chúng ta tâm niệm đừng quên, đừng làm cho nhau buồn khổ thêm nữa. Là người phế tật, bệnh hoạn triển miên, tuổi già chống chọi với bao chương ngại khó khăn trong cuộc sống, tôi luôn mang tâm nguyện 'thượng báo tứ trọng ân hạ tế tam đồ khổ...', nay tuổi xế chiều, sắp xa ACE, tôi có lời từ biệt qua "chức thư" này, chỉ ước mong một điều duy nhất được ACE thương tình giúp cho toại nguyện là được thấy ngày 09/4/04 là ngày hạnh ngộ Tình Lam, ngày ghi đậm dấu ấn của tình thương và sức sống phát triển của tuổi trẻ GDPTVN tại Hoa kỳ cũng như tại mọi nơi trên thế giới..."

17/5/04: "... Có quả nào không phát xuất từ nhân, và không có nhân nào không tạo thành quả, do nhân duyên trùng trùng đã tạo thành hoa trái rất phức tạp khó lường. Nếu không thực tập tâm hành chánh niệm trong hướng sống đúng mục đích, chầm ngốn, giới hạnh, chúng ta rất dễ dàng mỗi ngày sẽ xa dần với hướng sống lợi lạc cho mình và cho người. Có phải vì chúng ta do tự ngã, dính mắc danh tướng, và vì thiếu

chánh kiến nên đã quên lời thệ nguyện vì đàn em hôm nay mai sau...?"

29/10/97: "... Phải chăng đã đến lúc chúng ta tự hỏi chúng ta đang làm gì và việc làm của chúng ta có thật sự đem lại niềm vui trong sáng, nụ cười hồn nhiên, tinh thần thư thái rộng mở thênh thang, là niềm tin vững chắc, là điểm tựa vững bền lâu dài cho đàn em Áo Lam chúng ta không? Thật thà soi rọi vào chính mình, chúng ta sẽ thấy mình đang tu đứng chánh pháp, có chuyển hóa, có an lạc, vì mình, vì người ... hay vẫn tiếp tục trong lầm lỡ, giận hờn, si mê... Ngày nào chúng ta còn phân chia giữa mình và người, vẫn thích lý luận, hơn thua, tranh biện sai đúng, vẫn chưa thấy cái chung cùng của niềm vui và nỗi khổ, của nguyên lý bất nhị thì vẫn là quá bất hạnh cho nghiệp dĩ luân hồi của chúng ta..." "... Xin hãy thực sự vì Tình Lam, vì Tuổi Trẻ. Xin cùng thắp sáng Chánh niệm xây dựng Nhà Lam"

12/01/09: "... Anh đã luôn luôn lập nguyện tu học, tận tâm phục vụ, bền bỉ dẫn thân,

hy sinh chịu đựng gian truân vì lý tưởng, mục đích, chằm ngón GDPTVN, nhiệm vụ nào được giao phó anh cũng chu toàn, chương ngại khó khăn nào trầm trọng đến mấy anh cũng quyết chí nhấn nhọc vượt thắng đứng tinh thần BI TRÍ DŨNG và Luận Bảo Vương Tam Muội. Đặc điểm nổi bật về thân giáo của anh là anh luôn giữ thân tâm thanh tịnh, không giận hờn phê phán, không ích kỷ nhỏ nhen, không phân biệt đối đãi, gần gũi thủy chung, thương mến giúp đỡ ACE Áo Lam cũng như tất cả mọi người”

Anh Hựu ơi,
Dầu tám mươi tuổi vẫn chưa già,
Dầu thân bệnh tật vẫn là ta
Là Cao Chánh Hựu luôn tinh tấn,
Vui-Hòa-Nhấn nhọc: Tâm Huệ ta.

(Đây có lẽ là lá thư cuối mà anh đọc được - của em - vì sau đó thì anh không còn ngồi lên máy vi tính hay nghe điện thoại nữa).

Ước nguyện của anh, của em, cũng như của phần đông ACE mình là Hợp Nhất Nhà Lam, là “Đây Gia Đình Cùng Nhau Chung Thân Ái”. Anh đi rồi có còn trần trở vì ước nguyện chưa thành? Còn em, một trong những người ở lại, tuổi lớn (76 tuổi tây, 77 tuổi ta rồi đó anh) lại bệnh tật triển miên, không biết trước khi từ giã ACE có được điểm phúc thấy Áo Lam chung Một Mái Nhà. ACE mình tinh cần tu học để mọi người đều có được an lạc, hạnh phúc, cùng chung vai hộ Đạo, giúp Đời.

Anh đi rồi em vẫn là em, thủy chung trọn vẹn với Áo Lam đậm màu, với Sen trắng thân thương.

Anh Hựu ơi,
Anh đến, anh đi dầu giả huyền
Lòng anh Bớt Tắt vẫn chân nguyên.

NGUYỄN MÃN LÊ VIẾT LÂM
(Úc Châu)

Tưởng Niệm Trưởng Tâm Huệ Cao Chánh Hựu

■ PHÚC TRUNG HUỲNH ÁI TÔNG

Lần đầu tiên tôi biết Trưởng Cao Chánh Hựu năm 1961 tại chùa Xá Lợi Sài Gòn, khi tham dự Đại Hội Huỳnh Trưởng Gia Đình Phật Tử Kỳ IV. Đại Hội đó lần đầu tiên thống nhất Gia Đình Phật Tử trong tổ chức Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam.

Tôi còn nhớ một số vị đã được bầu cử vào Ban Hướng Dẫn Trung Ương:

Trưởng Ban: - Thượng Tọa Thích Thiện Hoa (đã viên tịch)

Phó Trưởng Ban Ngành Nam: - Trưởng Tống Hồ Cẩm

Phó Trưởng Ban Ngành Nữ: - Trưởng Hoàng Thị Kim Cúc (đã mất)

Tổng Thư Ký: - Anh Trần Quang Thuận

Phó Tổng Thư Ký: - Trưởng Cao Chánh Hựu

Thủ Quỹ: - Bác Nguyễn Đức Lợi (đã mất)

Ủy Viên Nữ Oanh Vũ: - Trưởng Tuệ Tâm Trần Thị Kim Tâm (đã mất)

Rồi cho đến năm 1964, tôi được tham gia vào Ban Tổ Chức Đại Hội Huỳnh Trưởng Toàn Quốc kỳ V, tổ chức tại Trường Nữ Trung Học Gia Long Sài Gòn do Trưởng Cao Chánh Hựu làm Trưởng Ban Tổ Chức, từ đó tôi được biết Trưởng Cao Chánh Hựu nhiều hơn, vì Bác Tâm Thông Nguyễn Đức Lợi là Đại Diện Ban Hướng Dẫn Trung Ương tại Miền Vĩnh Nghiêm, chị Tâm Huệ Đoàn Thị Kim Cúc là Thủ Quỹ còn tôi là Thư Ký, Bác Nguyễn Đức Lợi ít đi họp nên thường ủy quyền cho tôi tham dự các phiên họp của Ban Hướng Dẫn Trung Ương.

Năm 1966, ra trường tôi đi dạy học trên Cao nguyên nên ít khi sinh hoạt Gia Đình Phật Tử, tuy nhiên tôi vẫn giữ mối quan hệ tốt với các anh chị Trưởng.

Tôi đi học tập cải tạo về sớm hơn Trưởng Cao Chánh Hựu, đến khi được tin Trưởng Hựu được ra trại, ai đó đã cho tôi địa chỉ, tôi đã đến thăm Trưởng Hựu tại một căn phố gần chợ Trương Minh Giảng, tôi được mời lên lầu thăm Trưởng, trong căn phòng nhỏ tôi ngồi ghế còn Trưởng Hựu ngồi trên chiếc ghế bố nhà binh, đó là nơi mà Trưởng đã tạm trú trong đôi tháng đầu.

Tôi không nhớ, ngoài chuyện thăm hỏi nhau, Trưởng Hựu và tôi còn trao đổi vấn đề chi không, nhưng tôi vẫn nhớ Trưởng Hựu đã xin địa chỉ của tôi để có thể liên lạc khi cần.

Sau đó chừng nửa tháng, tôi trở lại đó thăm Trưởng Hựu một lần nữa, tôi cũng không nhớ là nhân tiện đi đâu qua đó ghé thăm, hoặc ghé báo cho Trưởng tin tức chi đó.

Cả hai lần tôi đều không hỏi thăm Trưởng về chuyện gia đình, chuyện nhà cửa, mặc

Anh Cả từ trần

Người Anh Cả kim toàn văn võ
Lo Đạo Đời công khổ biết bao
Tên Anh Chánh Hựu họ Cao
Pháp danh Tâm Huệ ghi vào sử Lam

Liên Đoàn Trưởng Từ Đàm Thiên Mục
Hương Dẫn Ban cột trụ trung ương
Tổng Thư Ký Anh đảm đương
Phật sự vô số can trường vượt qua

Viết về Anh tài ba quân sự
Chánh án tòa xét xử quân binh
Nghiêm, biện, thủ, dung, công bình
Tướng sĩ trên dưới thắm tình tương giao

Thời đất nước ba đào giống tổ
Nào từ đây gian khổ thân tâm
Trong Anh bừng sáng trắng rằm
Từ Bi Hỷ Xả không cấm không thủ

Qua đến Mỹ mặc dù gay khó
Dùng đạo tâm nối, bó Lam Viên
Đi xe bus đỡ tốn tiền
Tình tài gởi giúp Lam miền Quê Hương

Dù bệnh nặng nhưng thương em út
Quyết chu toàn thu rút thời gian
Đại Hội Thế Giới Thái Lan
Tình Lam Nội Ngoại kết đoàn thâm sâu.

Anh Cả ơi khởi đầu ghi nhớ
Hannover cởi mở tình thâm
Vừa hát bội, thơ đọc, ngâm
Chân tình Anh đã nở mầm Chân Như.

Anh Cả ơi ! già từ cõi thế
Lam chúng em đánh lễ tiễn Anh
Cầu Phật Tổ tâm chí thành
Hương linh tiếp độ siêu sanh vĩnh hằng.

Bài thơ tiễn đưa ANH CẢ nhằm nói lên sự thương xót và quý mến của chúng em đối với người ANH CẢ, suốt đời vừa lo cho Đạo Pháp và Dân Tộc nhất là TÌNH LAM

GDPT ĐỨC QUỐC

dù trước đó tôi có nghe chị Đoàn Thị Kim Cúc nói Trưởng có nhà nhà thuốc Tây tôi không hỏi thăm chuyện cá nhân của Trưởng cũng vì từ trước Trưởng và tôi không hề nói chuyện cá nhân - chỉ giao tiếp Phật sự mà thôi.

Đến cuối năm ấy, tôi được thơ của Trưởng mời tôi dự lễ Vía Đức Phật A Di Đà vào ngày 17 tháng 11 âm lịch tại chùa Quảng Hương, Già Lam, khi đến tôi mới biết Gia Đình Phật Tử Chánh Đạo cũng tổ chức chu niên tại đó, và hôm đó là lần đầu tiên Gia Đình Phật Tử tại Sài Gòn có một buổi họp mặt rất đông, có cả Trưởng Võ Đình Cường, Tổng Hồ Cẩm có anh Lê Đình Duyên con trai Bác sĩ Lê Đình Thám cũng đến dự, đặc biệt hôm đó anh Duyên mặc nguyên một bộ bà ba trắng!

Sau lần đó, Trưởng Hựu tổ chức họp mặt tân niên tại chùa Vạn Phước ở gần trường đua Phú Thọ, lần ấy anh chị em được hân hạnh gặp đức Đệ Tam Tăng Thống Hòa Thượng Đôn Hậu vào Sài Gòn chữa bệnh.

Nhưng năm sau, Trưởng Hựu không gửi

thư mời nữa, thay anh đó là Trưởng Hồng Liên Phan Cảnh Tuấn mời, hình như từ đó những lần hội họp thiếu vắng Trưởng Hựu.

Khi tôi sắp rời Việt Nam, Trưởng Ngô Mạnh Thu đưa tôi đi thăm chào từ giả Trưởng Lê Cao Phan ở cư xá Lê Đại Hành, khi về trên đường Trương Minh Giảng, ghé nhà Trưởng Hựu lúc đó là một quán giải khát, chị Hương tiếp chúng tôi và cho biết Trưởng Hựu không chịu tiếp xúc với ai cả, chúng tôi đành ngồi uống nước cho đỡ quê!

Nhưng bỗng nhiên Trưởng Hựu xuất hiện chào hỏi chúng tôi, hôm ấy Trưởng ăn mặc rất giản dị với quần đùi màu cứt ngựa, áo thun trắng. Chúng tôi vui vẻ, tự nhiên và rất cởi mở. Sau khi biết tôi tới thăm để chào từ giả, Trưởng hỏi tôi đi định cư ở đâu, tôi cho anh biết ở Kentucky, Trưởng nói:

- Anh có biết Kentucky, nơi đó nổi tiếng vì có trường đua ngựa.

Trưởng cũng kể lại hồi đi sang Mỹ tu nghiệp, và kể lại khi sang Mỹ tham quan,

Trưởng cho biết người Mỹ làm việc rất chi li, như Trưởng muốn đi thăm người quen, họ đã ghi vào chương trình trước đó cả tháng. Trưởng cũng tâm sự:

- Khi anh du học, anh có bà mẹ nuôi người Mỹ, bà ta khuyên anh ở lại, nếu anh ở lại chắc là anh đã lập gia đình với con gái bà ta rồi.

Nay đọc tiểu sử Trưởng Cao Chánh Hựu, thấy Trưởng du học ở Indiana, đó là tiểu bang cạnh Kentucky, nơi tôi định cư cho nên Trưởng biết rằng nơi đây có trường đua ngựa nổi tiếng khắp thế giới.

Năm tôi sang Cali ở nhà Trưởng Lạc Loan, Trưởng Hựu đến thăm, tình cảm anh em dành cho nhau thật là đậm đà đáng quý.

Được tin Trưởng mất, tôi xúc cảm bùi ngùi nhớ Trưởng, nhớ tới những anh chị Trưởng khác, mỗi người để lại trong tôi một góc tâm tư riêng biệt, nhưng luôn luôn đáng trân trọng, tưởng nhớ.

Louisville 25-3-2009

Thêm Một Đêm Chia Tay

NGUYỄN TÚC NGUYỄN SUNG

*Thương kính đáng tiền người anh Cả Tấm Huệ
Thương tặng anh Pháp, anh Kiến, Hải và Chinh
trong những ngày vắng anh Cả*

Lam trắng đêm, lòng đau chuyện vớ thường
Hoa Sen trắng vừa hóa thân thành vì sao lấp lánh
để mắt đàn em ươm đở
cho lệ nóng tràn mi
Còn đâu anh,
Giọng nói, tiếng ca yêu dấu một thời
Giờ bay trong đêm ru buồn âm điệu
Đêm - có phải là đêm để chia tay
Yên lặng, trầm ngâm, anh nhẹ nhàng đi về phương an lạc
Như hơi thở của mỗi bình minh
Như lời dặn dò gọn gẽ cho đàn em
Anh đã rời tay trong vòng Dây thân ái
Gan thép sao, chia tay vẫn thật buồn!
Đàn em ngầy thơ trong đời
vẫn lạc loài cuối buổi chiều trắng lên loáng thoáng
Ngân khời vẫn sống, vẫn giớ
Thuyền Lam vẫn bồng bến chưa bến bình yên.
Em bỗng nghe hồn lang thang qua phố San Diego
Lang thang trong nỗi nhớ
Nghe tình huynh đệ buồn đầy trong tách Starbucks
đậm đà cafe sáng một thuở nào ghé thăm Anh.
Bướng, bướng, bỏ bỏ
Anh khuyên em bướng thả nổi âu lo, phiền toái
Còn anh giữ lại nỗi cánh cánh lòng
cho Tổ Chức, cho đàn em
Đời nguy nan quá! Anh ơi!
Thêm một đêm chia tay!
Thành phố San Diego trên cao
Cố giọng hát buồn đêm nay
Ru Anh vào giấc ngủ
Mà tiếc thương,
Mà vội vã,
Mà lạc loài
Mong chút hương cũ mùa Đông ấm áp lời anh dặn,
Mình rong ruổi một đời trái tim thất lạc
Biết nói được điều gì thêm một chia tay!

Đêm Phố Thung Lũng Núi Xanh
Virginia 25/03/2009

Tiền Đưa

QUẢNG THỌ

*Về tiền đưa anh đoạn đường cuối
Thế là xong, sống hết một đời.*

*Tình Lam trọn vẹn bụi ngời
Thương anh thương cả góc trời núi sống.
Anh đi hỡi lạc thông dong
Đàn em ở lại gai chông không sờn.*

Tường Thuật Tang Lễ

Ngày 23 tháng 3 năm 2009, ngày mà từ đây anh chị em chúng tôi sẽ không bao giờ quên, ngày mà Tổ Chức mất đi con chim đầu đàn, ngày mà chúng tôi mất đi người anh khả kính. Biết tin anh đã rời bỏ thân Tứ Đại, anh em quây quần cùng tang quyến, phân ưu lẫn chuẩn bị cho Tang Lễ Anh.

Ngày 26, Anh được đưa đến nhà quản Goodbody Mortuary để tắm liệm và nhập quan. Xa gần dân em đến vây quanh anh, trong khung cảnh sầu bi, dấu biết rằng sinh ly tử biệt là cái lẽ thường tình của kẻ cầu Dao. Bên anh, HTr. Tâm Đăng, Quảng Hải, Bửu Thành, Huệ Trí, những HTr đã sống gần anh nhất trong suốt thời gian anh định cư tại Mỹ, và cũng là những anh đến sát với tang quyến để lo toan việc tang lễ của Anh.

Rồi lần lượt các cánh Lam từ các nơi xa xôi cùng tụ họp thăm viếng anh. Trên các diễn đàn Internet, lời chia buồn, tin tức cập nhật, lời tiễn đưa, kỷ niệm xa gần, như các đoạn phim lần lượt chiếu lại quãng đời cam go nhưng luôn vững chãi và đầy Hạnh Nguyên của Anh.

Ngày 27, anh lần lượt gặp lại những người bạn xưa, những người em từ cao niên đến trẻ thơ, viếng thăm anh. Nhờ anh Quảng Hải, các chi tiết của Tang Lễ được đưa lên Mạng lưới trực tiếp. Anh chị em xa gần không tiện viếng anh, cũng có thể gửi hết tâm tình của mình qua màn ảnh, thoáng nhìn người Anh thân thương nằm bất động, như đang nghỉ mệt sau những ngày Trại Hè của năm nào... Chiếu đến, anh em lại phấn công, chuẩn bị cho Lễ Tưởng Niệm Anh, một trong những điều anh cho phép chúng em được làm khi anh nằm xuống. Ban đầu

là tổ chức ở Chùa Phật Đà, song được tang quyến cho phép, lại được làm tại nhà quản luôn. Quý Tằng Ni, Phật Tử cũng hoan hỷ đến làm lễ và chứng minh. Ôi thương thay áo Lam năm nào cùng chia ngọt xẻ bùi, còn dạy cho chúng em những bài học quý báu, nay anh về đâu? Tổ chức còn lăm lăm gian truân, nhiều nhượng, mà anh như nằm xuống để chỉ cho chúng em lối về?

Tiểu sử của anh được anh Tâm Đăng đọc lên, đồng đặc, rang mạch. Những hình ảnh của Anh cứ hiện ra trong mỗi Áo Lam tuy khác nhau về không gian và thời gian, nhưng chia xẻ chung hình bóng Anh, cười vui vang vọng. Trong khi tại Hoa Kỳ đang tổ chức Lễ Tưởng Niệm Anh, thì khắp nơi trên thế giới, các Áo Lam từ khắp nẻo phương trời, cùng Tưởng Niệm Anh. Không phải để đem không khí nào nề mà chứng minh cho sự kính trọng và niềm

chiếc xe cảnh sát dẫn đường, đưa tiễn Anh đến Nghĩa Trang Greenwood để hoả tang nhục thân anh. Một dải Áo Lam dài, tuy không phải chật cả xa lộ, hay mất cả lối đi, nhưng cái niềm mất mát của các anh chị em khắp nơi trên toàn Thế Giới cũng có thể thấu ngất trời xanh, đến tận bên anh dù anh đang ở phương trời xa xôi nào. Nhìn chiếc quan tài đưa Anh về bên Phật Tổ lần cuối, vượt nhẹ bàn tay vô hình của Anh như thuở còn bên nhau, đặt nhẹ lên ngực Anh cảnh Hoa của tấm lòng kính ngưỡng anh, rồi tiễn anh lên đường mà biết Anh sẽ tái sinh ở một cõi ít khổ đau. Hay vấn vương mà sẽ gặp lại anh trong kỳ Đại Hội. Hạnh Nguyên của anh không chùng lại dẫn dắt Anh đến cạnh màu Lam hiền anh khoác lên lúc ấy.

đau khôn tả, mà để thương nhớ anh trong cái Niệm của Chánh Kiến, để quyến luyến anh trong cái Tinh Tấn của tinh thần Anh trường tồn.... và để dân em, tiễn anh một chặng đường ngắn ngủi. Bên kia đầu dây điện thoại, anh Nguyên Tín, Trưởng BHD Trung Ương GDPT Việt Nam, gởi tấm ý của anh chị em Quốc Nội đến anh cùng Tang Quuyến, và anh chị em đang trong giây phút này kể cận Anh.

Trước linh đường Anh như bừng sống lại Sau dân em đang lệ chảy hai hàng... Anh Tâm Kiểm, đọc Điều Vãn của Ban Hướng Dẫn GDPT Trên Thế Giới. Trong cái Vô Thường của vạn vật sinh linh, nào xá chi một thân hình tạm bợ. Nhưng rồi ai có thể ngăn lại hai dòng nước mắt khi biết rằng Anh vĩnh viễn ra đi? Lời anh Tâm Kiểm vang lên, nất ngẹn trong không gian tĩnh lặng của tiếng Nam Mô, và tiếng nói nặng tựa Thái Sơn còn phảng phất đâu đây.

Hơn 1 thập niên định cư ở vùng đất tận cùng Tiểu Bang California, anh sống đùm bọc trong tà Áo Lam với các anh Huỳnh Trưởng Tâm Đăng, Quảng Hải, Huệ Trí, Bửu

Thành. Quý trước linh cửu anh, HTr. Bửu Thành nhắc lại những ngày tháng bên anh. Những khoảnh khắc thời gian còn lung linh như giọt sương vội chưa tan. Ngày anh đón xe buýt đến Văn Phòng thường trực trên tấm thân đã ở buổi xế chiều. Những ngày anh đi từng nơi, xin từng lon nước ngọt để bán mà nuôi kẻ khốn cùng ở quê nhà. Sụt sùi trong từng lời nói, đau đớn trong từng Sát Na, bóng anh luôn ở mãi trong Em, của Anh hôm nào sống cho Thế Gian, mất cho Vũ Trụ.

Ngày tiễn đưa anh đến cõi Phật cũng là ngày chúng em không còn thấy nhục thân Anh. Sáng sớm ngày hôm sau, ngày 28, một thời gian ngắn ngủi còn sót lại để viếng thăm Anh. Các vòng hoa, biểu ngữ, xe cộ được chuẩn bị đầy đủ. Trước là 2

Lửa bùng lên, hình ảnh anh sáng dậy trong tâm khảm, lời dạy của anh lại vững chãi như hôm nào. Anh ra đi để vẫn luôn ở lại. Anh trở về để cách quãng nghìn trùng...

Khóc tiễn Anh,
TÂM ĐỊNH

Chan chứa Tình Lam

Thương kính dâng lên anh Hựu

Vừa, trăm ấm

Đức Quảng

Người anh của khắp thầy đàn em Tình
(Chờ)... mong Bến Hải nổi Hiền Lương Ngờ

Lam chan chứa trong hồn nước Tháng ngày Quê hương Pháp nạn
dâu anh Khổ Sai Ái Bắc Đới lạnh căm căm không chùng
diều linh Vững lòng thuyền vượt qua bão tố Chờ.....
chân anh Ước.....

vọng một sớm mai Việt Nam Ngày ly

hương lòng đau như xé thuyền ra biển lớn chưa về Dem Sen trắng
tim dành cho quê hương phụng sự chánh Pháp suốt đời Con đau cắt
yêu thương toả ngát khắp nẻo đường Bốn phương chim chung 1 cội nguồn
không nguôi vẫn tươi thắm nụ cười Nối năm...

Một quả.....

châu Gia Đình Phật tử Việt Nam Chiều

nay viên xứ đã Lập Đông Vẫn nghe tiếng Quốc gọi hồn nước Mầm

cười tay hoa chấp về mệnh môg Suối nguồn mãi chứa chan tình Lam

Thơ

TÂM PHÁP - TÂM QUY

Tâm Pháp là bạn đồng sống, đồng sự, cùng sinh hoạt một thời trong GDAL: GDPT Chơn Trí, GDPT Hương Từ hơn nửa thế kỷ

Một thoáng hư vô
muôn thứ biến biệt
Âm cảnh trần gian
vô cùng thương tiếc

TÂM HUỆ - ĐỨC QUẢNG

Bài tâm ca

Xin cảm ơn trần thế
Cho ta giọt đắng này
Ta uống cho thật say
để vượn vai đứng đây
Chí hướng lại vun đầy
Thêm vững bền đắp xây

Xin cảm ơn cuộc đời
Đầy đoạ ta tắm tới
xuống tận cùng thế giới
đau rất sâu thịt da
để biết mình thường tại
biết yêu thương mọi loài

Xin cảm ơn nụ cười
rưới tận lòng héo hắt
cho máu lệ ngừng rơi
niềm tin thêm cao vợi
dấu trăm nghìn kiếp nữa
Vẫn thương yêu loài người

Xin cảm ơn loài người
Cho ta những khổ đau
Không xót tình đồng loại
để ta đừng ỷ lại
nương náu bất kỳ ai
để thương yêu cuộc đời

Để sớm mai thức dậy
Nghe chim ca hoa nở
Thấy nắng sáng mặt trời
Nghe tiếng nói loài người
vẫn biết mình thường tại

Nhìn sáng trăng đêm rằm
Biết có ánh mặt trời
vẫn hai vầng nhật nguyệt
Đem nguồn vui cho đời.

“Đây Gia Đình cùng nhau chung thân ái...”

(thương kính tặng anh & các em ngoan GDPT Phước Long)

Tôi có một người anh... hạnh nguyện của anh là sống đúng với câu “danh ngôn” trong một bài hát sinh hoạt của Gia Đình Phật Tử mà hễ khi tinh thần anh chị em mỏi mệt, thì đều cất cao câu hát để đánh thức tinh thần, trở lại với màu Lam tươi. Mỗi lần tôi có khổ đau, phiền não, giảm sút tinh thần hoặc chí nguyện hướng về tổ chức áo Lam, thì anh hát cho tôi nghe câu hát này, chỉ một câu thôi... câu hát như một lời nhắc nhở, khắc ghi tận trong khối óc và con tim của người nghe, hay nói đúng hơn là người huynh trưởng GDPT, bởi lẽ, chỉ có “anh em cùng nhau chung bước” thì mới thấy được tổ chức khoe màu và chính tôi đã thấy ưu phiền như tan biến, tôi thấy tự xấu hổ vì đã ích kỷ và lợi tha cho riêng cá nhân mình, tôi chùn bước lại, không nghị lực, rồi đó... tôi để lại đàn em thơ... bơ vơ ở một phương trời...

Mỗi một người chúng ta... có một hạnh nguyện, một sứ mệnh, một lý tưởng, một đàn em thơ, để chúng ta nối lại thành một gia đình rồi cùng nhau tiến bước... bước trên những vũng lầy, những sỏi đá vô tận, những khó khăn ngặt nghèo, rồi cũng có những an lạc thanh thản... đầy hạnh phúc... tất cả... tất cả là niềm vui, là kho tàng quý báu khởi xướng từ một trái tim thương yêu... mà chúng ta không thể đổi lấy với bất cứ vật gì... Tình Lam... Tình Lam đã là con đường mà chúng ta chọn lấy... lấy hành trang Bi-Trí-Dũng lót lên những con đường hướng về Chân-Thiện-

Mỹ... Đúng vậy... con đường Chân-Thiện-Mỹ dài mệnh mông vô tận, đi biết chừng nào mới đến? nhưng từng bước... từng bước chúng ta đi sẽ khơi dậy niềm hân diện, niềm vui mới, để chúng ta buông thả và trôi lơ những vết thương không cùng chí hướng, những vết thương hận thù, tranh giành, ngờ vực... để hướng về một đàn em thơ, một thế hệ của tương lai cần được nuôi dưỡng, một tình Lam thương mến... mà tìm lại cho mình một hơi thở của sự tự tin, hơi thở của giải thoát, của an lạc...

Lần đó anh lâm bệnh, tôi vội vàng lên đường về San Diego để gặp anh, anh Tâm Đăng đã đưa tôi ghé thăm anh tại gia cư, anh vui mừng hơn hở, vui trong âm thầm với nước mắt và im lặng, không nụ cười... lòng tôi đầy xao xuyến, tôi ngồi nhìn anh ngăn lại những giọt nước mắt đang đọng ở bờ mi... Anh gánh chịu bao khổ sầu của thế gian trần tục, thế anh vẫn hạnh phúc, hạnh phúc còn được bên màu Lam thân thương, màu Lam sắc áo anh đã phai... nhưng 60 năm kỷ niệm, luyện thương, lối lầm, kinh nghiệm, tiến thân... anh không quên một tí ti nào. Anh thao thao kể tôi nghe... bao lầm lỗi... gánh chịu... những khúc quanh của tổ chức, rồi những phương cách giải hòa, ngồi nghe anh kể mà tưởng chừng như kỷ niệm mới của hôm qua... Những kỷ niệm của “Đây Gia Đình...” đã luôn tự nhắc anh không rời xa lý tưởng của anh. Tôi nhắc lại tự thấy thẹn thùng trong tôi, mau chán nản trong công việc, tôi tự lùi

mình trước khó khăn, nghịch cảnh... đó chẳng là người huynh trưởng gương mẫu để cho đàn em theo bước... Tôi đắm mình trong bóng tối, không một khe hở để ánh sáng soi đường giúp tôi thoát, thế... tôi đã đứng lại ở một điểm... không bước không lui...

Một áng mây hay cả bầu trời buồn ảm rồi hiện... tôi vội vàng xóa tan, đến thăm các em áo Lam... viếng thăm rồi từ giả... cả hai đều trong hạnh phúc lẫn với đau thương... nhìn các em... ôm các em... tình thương ấm áp... nụ cười... nước mắt... chúng tôi nín kéo lại với nhau... Đẹp quá nhỉ... tình Lam ơi! Tình Lam không xa rời khỏi chúng tôi. Tôi quay bước đi... ngoảnh nhìn lại... các em vẫn đứng sau bức màn cửa trông theo... con tim tôi đau... tôi quay lại... rồi cũng phải ra đi... Tôi đi với nỗi niềm đầy thương tiếc, hận thù, bước chân tôi như bị trói lại bởi một khung trời mùa Xuân đang hé nở... những đóa hoa tươi nở ngập đầy lối, tôi giận tôi, tôi giận mùa xuân sao không đem ánh nắng hi vọng lại cho đời tôi? rồi cũng đi... đi mang theo? hay để lại mùa xuân nơi ấy?

Mùa xuân nơi ấy... trong các em tôi... từ giã chỉ như một thoáng tôi không bên các em... trái tim tôi luôn quay quẩn hình ảnh, bóng dáng, tiếng nói, nụ cười, ngây ngô của các em... những hình ảnh bé con ấy, tôi không quên và sẽ mãi không quên... Tôi không thể tìm lại những hình ảnh ấy ở một

Thành kính tưởng niệm

Đàn chim non dáo dác, tìm về tổ ấm, tìm về chốn cũ lối quen xưa. Ở nơi đây, sao vắng lặng khác thường, trên cành lá gió mai về bịn rịn, trắng gác khuya giải loãng bóng soi tìm, mầu đất nhạt thắm dần từng hơi thở, lòng xoáy sâu vùi nụ ngập bên thêm.

Anh! Anh đã ra đi! Chúng em khóc anh?
Không; không bao giờ khóc.
Nhưng tiếc thương thì mãi mãi...

Đi vào pháp giới TÂM bất động
Ưu bát la hoa HUỆ sáng ngời
Núi CAO CHÁNH tín uơm mầu đạo
Suối ấm tình lam HỮU ngọt hương

Những cơn bão tuyết liên tiếp đổ dồn về
phương Bắc, mưa gió sục sùi se lạnh, "lạnh

phương trời nào khác... Có thể có, như lời chúc của các em, nhưng trái tim tôi vẫn chưa bình yên sau những tháng ngày đen tối, tôi đấu tranh với những bức xúc trong trí óc của tôi. Thời gian không xóa nhòa dĩ vãng, chỉ khao khát thêm những ước mong và hoài vọng gặp lại Mùa xuân nơi ấy... Biết đến bao giờ? tìm lại mùa xuân nơi phương trời "Cổ Tím"? Tôi vẫn nghe anh, tôi vẫn nghe tiếng anh cười và từng lời anh chia sẻ... tôi buồn anh biết, tôi đau khổ anh đem đến mùa xuân... nhưng tôi vẫn đợi mong ngày về với phương trời "Cổ Tím" và hy vọng nơi đây thắm nhuần an lạc để khoe lại mầu Lam sắc mới.

Kính tặng anh Tâm Huệ và thương về các em ngoan.

MỐI TÌNH CỐ CỰU: Thầy Thích Phổ Hòa, nguyên là HTr Hồng Liên Phan Cảnh Tuấn, còn được ACE Áo Lam gọi bằng một danh xưng triu mến là Sư Huỳnh Phổ Hòa, trong một dịp ghé thăm Anh Tâm Huệ Cao Chánh Hữu, Tỉnh Đạo, Tỉnh Lam, Tỉnh Bạn... muốn đời bất diệt

như mưa phùn gió bắc" nơi quê hương Anh bước vào đời, nơi quê hương có cội Bồ Đề tỏa bóng mát cho đàn chim Lam bốn phương bay về ríu rít hót ca, có con chim đầu đàn đang bay lượn, xòe đôi cánh rộng gọi Đàn.

Nơi đây, ngoài trời lạnh, lòng chúng em thấy thiếu vắng sự chở che, Anh đứng đó như cây tùng vẫn reo ca, bao nhiêu cây lá đã trơ cành, Anh vẫn thi gan cùng băng giá, dù mùa Đông, cây lá vẫn xanh um.

Rồi một hôm
Cuồng phong nổi dậy
Đàn chim Lam bay tứ tán
Non nước ngậm ngùi
Về đâu một cõi?
Tưởng cuộc đời rêu phong.

Anh đã sống, chứa chan niềm cảm mến, Anh đã ra đi, bao thương tiếc ngậm ngùi... Nhưng anh đã đến, đến trong lòng réo gọi kết Tình lam, ước mong sao thơm ngọt cánh hoa Đàm, cùng kết lại tay trong tay Thấn ái. Hát vang lên cho đàn em bé

dại, thật ngọt ngào vòng tay ấm của yêu thương.

Anh ơi! đốt một nén tâm hương tưởng niệm, chúng em nguyện, tiếp bước chí nguyện Anh. Đàn chim non đang réo gọi trên cành, mong mùa Xuân về ấm lại.

Mới hôm nào, chúng em cùng anh cất cao tiếng hát, mỗi một lời, anh đưa cánh tay cao.

Hồ đồ ta (đồ), đèo cao thì mặc đèo cao (đồ), ... ta cao hơn đèo (đồ), Gia Đình Phật Tử Việt Nam (đồ), vững chí bền gan (đồ)...

Anh ơi!
Trên núi mờ sương nghe tiếng gọi
Lá ngủ im lìm vọng lời kinh

Tất cả Huỳnh Trưởng và Đoàn Sinh Gia Đình Phật Tử Miền Phước Huệ - Đông Bắc Hoa kỳ Thành kính bái biệt Anh, người anh cả của chúng em.

Chư Thầy: HT. Thích Như Điển,
TT. Thích Viên Lý, TT. Thích Nguyên Siêu
đang hộ trì truyền nến Vô Tận Đẳng thọ Cấp
Dũng cho H.Tr. Tâm Huệ Cao Chánh Hựu
dưới Cội Bồ Đề, Ấn Độ.

Tiểu sử Huynh trưởng Tâm Huệ Cao Chánh Hựu... tiếp theo trang 2

bất đồng, kết nối được tình thân giữa các anh chị em Lam Viên khắp Hải Ngoại. Ròng rã suốt 13 năm dài, anh đã đi xe buýt từ nhà đến Văn Phòng Ban Hướng Dẫn, làm việc mỗi ngày. Soạn thảo rất nhiều Đề Án và đưa ra nhiều Phương Án hành hoạt thông qua 4 Biên Bản Định Kỳ hằng năm.

Đặc biệt anh rất quan tâm đến việc điều hành và duy trì Nhóm Tự nguyện Hướng Về Quê Hương, mà thực tế, đã giúp đỡ rất nhiều cho các Đoàn viên GDPT tại Quốc Nội, qua khỏi những cơn đau ốm, bệnh tật ngặt nghèo Anh đã âm thầm hăng say làm việc cho Tổ Chức, dù cho thân anh phải trải qua nhiều căn bệnh ngặt nghèo: Bệnh ung thư tái phát nhiều lần, bệnh tim, phải sống bằng tim nhân tạo, bệnh thấp khớp kinh niên v.v...

Trong mọi hoàn cảnh, anh luôn tươi cười và bày tỏ cử chỉ thân thiết chân tình. Điều này giúp cho mọi anh chị em Áo Lam, đều an tâm và thương kính, quý mến anh trong những lần gặp gỡ.

Niềm ao ước duy nhất của anh và anh đã thực hiện được phần nào là đưa GDPT khắp Thế Giới vào cùng chung một Hệ Thống, trong sự đùm bọc che chở của Chư Tôn Đức Giáo Phẩm thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất. Gia Đình Phật Tử cùng chung một Nội Quy truyền thống, để cùng vui sống, sinh hoạt và hoàn thành sứ mạng, đoàn kết bất khả phân của Tổ Chức GDPT VN.

Anh cũng đã đạt được ý nguyện khi tổ chức lần đầu và hoàn thành mỹ mãn Trại Huấn Luyện Huynh Trưởng Cấp III - Vạn Hạnh 1 - Hải Ngoại.

Tại Đại Hội GDPT VN trên Thế Giới Kỳ II, tổ chức tại Bangkok, Thái Lan, ngày 6-12/10/2008, với sự vận tập của anh chị em khắp nơi trên thế giới, từ Quốc Nội ra đến Hải Ngoại, mặc dù sức khỏe suy yếu, nhưng với tinh thần trách nhiệm và sự hy hiến cho Tổ Chức cao, anh vẫn cố gắng vượt nhiều khó khăn để tham dự. Sự hiện diện quý báu của anh tại Đại Hội đã khích lệ tinh thần các Đại Biểu tham dự và đã nói lên được chí nguyện cao cả trọn đời phục vụ cho Lý Tưởng Tổ Chức Áo Lam của anh.

Thơ

THỊ NGHĨA TRẦN TRUNG ĐẠO

Tiến biệt Anh Tâm Huệ

*Chiếc mũ vẫn còn đây
Anh đã về cõi khác
Dây Thân Ái chiều nay
Sao chẳng còn ai hát*

*Chiếc còi vẫn nằm im
Trên bàn xưa trống trải
Khi giọt máu từ tim
Vừa ra đi, đi mãi*

*Anh sống một cuộc đời
Âm thầm như ngọn núi
Ôm ấp nỗi niềm riêng
Nghe đau mà không nói*

*Giọt nước mắt mùa xuân
Nhỏ trên từng phiến đá
Như hạt bụi thời gian
Phai theo màu chiếc lá*

*Đoàn các em hôm nay
Còn rất nhiều khốn khổ
Nhìn chiếc áo màu Lam
Thấy tình anh trong đó*

*Anh sẽ là mũi tên
Trên quãng đường còn lại
Để mai một các em
Biết lối về đất trại*

Khấp bái Anh Hựu

Anh Hựu ơi!!! Một người Anh khả kính, vô cùng mến mộ, một thời gắn bó, chân tình quý hiếm. Tên Lam hiệu "Hoàng Cao" Anh tặng cho ngày nào..., sẽ mãi mãi ngát hương - Lam thắm.

Lá thư Anh gửi đến 14-02-09 với những lời cuối cùng, chữ viết không ngay hàng, nét chữ rung rinh, chuyển tải tâm tình gắn bó, khắc ghi cùng chung thân bệnh- cùng chung chí hướng - cùng chung tấm nguyện v.v..., Xin trọn đời chấp giữ! Thưa Anh.

*Hôm nay tiễn Anh đi
Một ngày thật buồn!
Một vòng hoa tâm,
Một nén hương lòng,
Cúi mặt tiễn Anh đi!
Trong mắt lệ nhòa,
Lòng đau như cắt...*

Khấp Bái! Vĩnh biệt Anh!!

HTr. "Hoàng Cao" (Tên Anh tặng)
Đồng Trúc Thái Văn Bá

Tưởng niệm công ơn...

Để tưởng niệm công ơn Anh, những người em đạo hạnh từ Châu Âu xa xôi, ngưỡng vọng về anh, xin bọc bạch nổi lòng:

Anh Tâm Ngọc Lê Giao, đang điều trị trên giường bệnh viện, nghe tin đau buồn, nhớ chúng tôi chia buồn cùng tang gia quyến thuộc, cá nhân anh cũng luôn nguyện cầu cho hương linh Anh Cả Tâm Huệ siêu sanh Cực Lạc quốc.

Anh Từ Khoa Vũ Ngọc Châu, thành viên BHD/HN đang bận rộn tang lễ Mẹ, quan tài còn quảng tại tư gia, thổ lộ không thể tập trung tâm trí viết lời phân ưu. Nhưng trong mỗi thời kinh cầu nguyện cho Mẹ, anh cũng nguyện cầu hương linh Anh Cả siêu thăng Tịnh Độ quốc.

Anh Chí Pháp ghi lại, ... Rồi từ dạo ấy, những tưởng: Ánh sáng đường hầm sẽ rực rỡ. Ngày vui sum họp cũng đến nhanh. Ngờ đâu nhận hung tin từ anh Tâm Đăng khắp báo... Ôi bể bàng! còn nỗi đau buồn, thương tiếc nào hơn! Người thân duy nhất còn lại của thời gắn bó xa xưa, nay cam đành Thiên Thu Vĩnh Biệt!

Tác giả bài thơ
và anh Tâm Huệ
một lần thăm bệnh

*Anh sẽ là mật thư
Giấu trong vườn Sen Trắng
Chỉ vơn vện một câu
Tình thương rồi sẽ thắng*

*Anh sẽ là tiếng còi
Thổi lên lời hy vọng
Để em biết ngày mai
Trời không còn biến động*

*Anh sẽ là bài ca
Giữa đêm dài hiu hắt
Để em biết hôm qua
Đau thương và nước mắt*

*Anh sẽ là củi khố
Đốt lên từng ngọn lửa
Sưởi ấm mãi Tình Lam
Và đừng xa nhau nữa.*

Boston, Hoa Kỳ, 3/24/09

NGUYỄN MẪN & TÂM TỪ

*Mừng Anh xa bỏ chốn trần ai,
Nợ cũ, nghiệp xưa dứt sạch rồi.
Tự tại thông dong về Cõi Phật,
An nhiên kẻ cận đáng Như Lai.*

Sydney, Úc Đại Lợi
ngày 24/3/2009

■ PHÚC TÂM

Bài cảm niệm

Một người Anh áo Lam đã ra đi,
Để lại bao niềm nhung nhớ thương yêu,

Anh đi rồi,
mà trong Em
như bưng tỉnh

Nét mặt,
nụ cười
phảng phất đâu đây

Con đường
khai lối,
Anh đã tiên phong

Đàn em tập tành,
nối gót theo sau

Trước bao khó khăn
Anh không sờn lòng
Luôn vững niềm tin
Anh chỉ hướng đi

Pháp nạn...
còn đó,
còn bao gian khổ
Còn lại đàn em,
chan hòa
tình Lam.

Anh là ngọn đuốc trong những ngọn đuốc
Thấp sáng đàn em tổ chức áo Lam.

Áo Lam kính viếng... tiếp theo trang 17

Nhưng sao được khi đường bay Bangkok Huế rất xa
Mà anh lại đang từ Bệnh viện bước ra
Lâm sao được khi anh đã dành trọn sức tàn
cho Đại Gia Đình Áo Lam Trên Thế Giới.

Anh Tâm Huệ Cao Chánh Hộ
Huynh Trưởng duy nhất thọ cấp Dũng dưới Cội Bồ Đề Ấn Độ.
Một Trạng sư đảm lược biện tài suốt trên bước Trường Đồ
Pháp kỷ Gia Đình Phật Tử Việt Nam.
Một con thuyền mong manh lướt trên đầu sóng hãi hùng
Một người anh khoan hoà, hát ca đồng điệu trong đời lam đơn giản
Anh từ mẫn như cha lành, lắng nghe cùng sẵn sàng chở che đàn em đại.
Anh kiên cường như đá tảng, không hề lay động trong tiếng khen chê
Anh biện luận sắc như gương, đáng cao nguồn chánh khí
Anh tự tại trong các cơn đau sinh tử, chết đi sống lại đã bao lần.

Ồi thôi!
Giọng hò câu hát ấy nay còn đâu!
Người anh cả áo Lam Hải Ngoại nay còn đâu!
Khi tay anh buông thõng, trả châu thân về cho tử đại.
Cho đàn em thơ từ bốn châu buồn như ngày đại
Anh toả bóng mát một thời vớ ngại hy hiến đến đời sau.
Đêm nay,
Hương nguyện trời cao, dấy Thiên Hà tinh di, đầu chuyển.
Anh đã đi hay anh đang đến!
Miền mang du hành vào Nguyệt Tân sắc - không
Bao chương ngại, bao gian lao như hoa đốm hư không
Gương kham nhẫn từ hoà luôn toả sáng.

Gia đình áo lam phủ phục linh đường cung kính
Cống Thái Sơn vờn vợi, Trí siêu việt xuất thần
Miệt mài đưa Gia Đình Phật Tử từ bốn Đại Châu
Cây trái mười năm viên thành Đại Gia Đình Áo Lam Trên Thế Giới.
Một lần hành hương về đất Phật chưa xong
Hai lần đến Thái Lan cống thành, mãn nguyện.

Đường sinh tử khôn cùng, anh buông tay liễu hoá
Ấn tri ngộ sâu dày đâu kể xiết anh ơi!
Ngưỡng nguyện hồng ân Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật
Vô Lượng quang chiếu ánh vàng,
sen nở trên từng bước anh về Hải Hội.

Gia Đình Áo Lam đồng khắp bái